

ПАГОНЯ

РЭГІЯНАЛЬНЫ АГЛЯД: ГОРАДНЯ — ВІЛЬНЯ — БЕЛАСТОК

ЗАСНАВАНА ў 1920 г.

№42 (56)

31 сьнежня 1993 г. — 6 студзеня 1994 г.

Кошт 70 рублёў

Усяго добрага ў новым годзе!

**Сьвяточнае віншаваньне Архіепіскапа Гарадзенскага й Ваўкавыскага
Валянціна пастырам, абраўшым шлях манаха і ўсім чадам**

«З намі Бог! Разумеіце вучыньне яго і скарыцеся, як з намі Бог...»

Сьвятая Царква заклікае нас у гэтае вялікае сьвята Нараджэньня Хрыстова да духоўнай радасьці й весэласьці.

У адкрыцьці міласэрднай любові Сваёй, у абетаванні, дадзеным у раю Семіні жонкі, у гэтым «Перша-Эвангэліі» Сваім, Бог абяцае людзям, што Адзінародны Сын Яго ўвасобіцца ад Прэсьвятой Дзевы, без мужа, Духам Сьвятым, і зробіцца дасканалым чалавекам, не перастаючы быць Богам, каб заглядзіць кару і выратаваць нас.

Гэта чуд з усіх чудаў: Бог, творца ўсяго, зьяўляецца ўпадабёным Сваім стварэньням, Усемагутны робіцца Немаўляцём, Адвечны — дзіцяцем часу, Бясконцы зьмяшчаецца ў межах чалавечай існасьці. Ці ж тут не самая бязмежная любоў да кожнага чалавека Зямлі, найбольш жа хрысьціянину? Мы веруем і спавядаем, што ў імя кожнага з нас Господзь да такой ступені ўтаймаваўся. І калі мы верым у гэта, то кожны павінен разам з гэтым адчуваць, што наколькі неба

Гарадзенска-Ваўкавыскай эпархіі

знаходзіцца далей ад зямлі, настолькі вялікія і абавязкі нашыя, віны і грахі нашыя перад Богам.

Добра, браты і сёстры, мець журботнае разуменьне сваёй духоўнасьці і сваёй недасканаласьці ў духоўным жыцьці і богадажджэньні. Гэта засьцеражэ нас ад грахоў і заахвоціць да пастаяннага посьпеху і дасканаласьці ў дабрадзеянасьцях. Аднак такое разуменьне не павінна даводзіць нас да маркоты ці роспачы. Не павінна быць перашкодай нашай радасьці: «Заўсёды радуйцеся...» (І Фесал 5,16). — гаворыць Апостал Павел да Царквы Фесалоніксай, у якой былі душы шчаслівыя і сэрцы засмучаныя. Але Апостал ведае, што званьне Хрысьціянна стаіць вышэй усіх формаў жыцьця, усіх выпадковасьцяў становішча, таму і кажа Апостал усім членам Царквы, па неабходнасьці розным: «Заўсёды радуйцеся...», але радасьць ваша заўсёды павінна быць аб Госпадзе, а зараз аб Боганемаўляці ў Віфлееме.

Хрысьціяне сумуючы! Неабходна

вам зноў набыць радасьць у сваім выратаваньні, каб набыць моц, дзейнасьць, рэўнасьць, жыцьцё, любоў, якая ёсьць здзяйсненьне вашага хрысьціянскага прызначэньня, бо гэта: шчасьце ў самім шчасьці, рай на зямлі, неба на небе.

Такім чынам, прасіце Бога, каб прамень яго добрасьці трапіў у вашу ноч і асьвятліў яе Сваім сьвятлом, прасіце да яго з глыбіні вашай духоўнай бядноты аб Славе Божай. Вашы малітвы чакіе яго ласка і міласэрднасьць, каб па малітве Вашай, шляхам Сьвятага Эвангэлія Вы прайшлі да новых дабрадзеянасьцяў больш чыстым, больш вялікім справам, чым тыя, якімі вы азнаменавалі сябе нават у вашы лепшыя дні.

Цяпер нам няма аб чым смуткаваць і журыцца, няма чаго бедаваць, «нас бо дзеля народзіся Атроча Младо Спрадвечна Бог» (Кондак), і з дня нараджэньня на плоці Госпада нашага Ісуса Хрыста, Бог прабывае з намі і мы блізкія да Бога».

У Асобе Эмануіла мы бачым, што

неба сьшло на зямлю, каб зямля магла ўзьняцца на неба. Сын Божы зрабіўся чалавекам, каб людзі маглі зрабіцца дзецьмі Божымі.

Падзякуем жа Выратавальніку нашаму! У ім дараваньне ўсіх беззаконьняў і няпраўдаў: «Благаслаўляю цябе, Айцец Нябесны, за тваё абетаваньне, дараванае ў раю ад Семіні жонкі! Будзі благаславыны за тое, у паследак дній. Ты меў ласку паслаць Гэтага Абетаванага Выратавальніка, Госпада нашага Ісуса Хрыста, Нараджэньне Якога мы зараз супольна і радасна сьвяткуем».

З гэтым вялікім Сьвятам і градушчым Навагоддзем ад усяго сэрца Вішнюю ўсіх Вас, родных і блізкіх Вашых. Да падаруе Бога-немаўля Хрыстос, Нарадзіўшыся зараз дзеля нас чалавек і нашага дзеля выратаваньня, мір зямлі нашай у Новым годзе.

«Благаслаўлены вянец лета добрасьці Тваёй, Госпадзі».

Валянцін, Архіепіскап Гарадзенскі і Ваўкавыскі.

г. Горадня, Нараджэньне Хрыстова 1993/1994 год.

Пастырскі ліст ксяндза Біскупа Аляксандра Кашкевіча на нядзелю Сьвятой Сямі

Умільваньня ў Хрысьце Браты і Сёстры!

Сёньня дзень Сьвятой Сямі. Гэтае сьвята вядзе нашыя думкі да сьвяціні Назарэтанскай Хаткі, дзе «слова сталася целам і пачало жыць між нас».

Каталіцкі касьцёл заўсёды высока ставіў значэньне здаровай сямі для жыцьця народаў і для сваёй місіі. І таму Касьцёл зьвяртае ўвагу ўсіх на Назарэтанскую сямю як на ідэал, створаны Богам. Уважліва паглядзім на сямю з Назарэту. Любоў да Бога сталася ў гэтай сямі наймацнейшай энэргіяй і натхненьнем да працы і розных пачынаньняў, да агульных радасьцяў і смуткаў. У Назарэтанскай сямі найбольш парухае адзінасьць сэрцаў і думак. Тут сапраўды б'ецца адно сэрца і пануе адна мова. Вогнішчам гэтае садружнасьці зьяўляецца Увасобленьне Бог, які зьбірае ў сябе думкі і пачуцьці Марыі і Язэпа.

Марыя і Язэп служылі Дзіцятку і хацелі служыць яму без астатку, самааддана, таму што яно было іх адзінай любоўю.

«Дзіцятка расло і набірала сілы, напаўняючыся мудрасьцю, і ласка Божая спачывала на ім» (Лк. 2,40).

Усім было добра ў той Назарэтанскай хатцы.

Такога настрою ў хаце прагнуць усе маці і бацькі. Мы мусім прызнаць, што менавіта гэтага нам патрэба: аднасьць душ, узаемаразуменьня і ахвярнай любові. Не было б тады сварак і трагедыяў, бо шчырая любоў шукала б добра не для сябе, а для іншых. Адзін думаў бы пра другога, кожны ахвотна браў бы чужыя цяжкасьці на сябе. Усе б стараліся дабіцца

прыхільнасьці нябёсаў.

Сёньня — ў дзень Сьвятой Сямі — мы жадаем усьведаміць, якой павінна быць кожная людская сям'я. Сям'я, якую Ватыканскі Сабор акрэсьлівае як «хатні касьцёл», як «першую і жывую каморку грамадства», дзе Бацькі наўзамен для сябе, для сваіх дзяцей і сваёй робяцца супрацоўнікамі ласкі і сьведкамі веры, а для нашчадкаў — першымі настаўнікамі Божых ісьцінаў у сучасным сьвеце.

Сьвятая Айцец Ян Павел II, разьвіваючы далей навуку аб сямі ў вучэньні Апостальскім (Adhrtacdi), «Сям'я ў сёньняшнім сьвеце» (Familiaris consortio) вучыць, што шлюб ёсьць прычынаю любові паміж Богам і людзьмі.

Кожны з нас мае сямю, з якой ён выйшаў і якая яго раней выхавала. Паглядзім на нашыя сямі. Сям'я выхоўвае і дае сьвятых, але дае таксама і ворагаў Касьцёла. Дае людзей добрых, але дае таксама і злачынцаў. Кожны з нас сутыкнуўся ў жыцьці з добрымі і дрэннымі сям'ямі. І ведае, як цяжка жыць у дрэннай сямі, якая гэта мае наступствы для дзяцей, і якія гэта мае пагрозы.

Адказам на некалькі пытанняў: Чаму ў многіх сям'ях і хатах не сыціхаюць крыві, не сканчаюцца сваркі?

Чаму сумеснае жыцьцё дзвюх людзей, якія калісьці наўзамен сабе — пры сьвятлым Абліччы Бога — абяцалі любоў, перамянілася цяпер у нянавісьць?

Чаму раптам расьце лічба разьбітых сям'яў?

Чаму ўсё больш разводзяць?

Чаму прыбывае лічба дзяцей, якія пры жывых бацьках застаюцца сиратамі?

Чаму сям'я лічова зьмяняецца?

Чаму ў страшным тэмпе расьце колькасьць абортў, якія ёсьць нічым іншым, як забойствам? А пяты Боскі завет дакладна гаворыць: «Не забівай!». А крывавае жніво працягваецца.

Чаму столькі нянавісьці да непарадканага дзіцяці?

Чаму бацькі асуджаюць сваё дзіця, безабаронную істоту, на сьмерць? А Ісус гаворыць: «Сапраўды, гавару вам: ўсё тое, што вы зрабілі майму найменшаму брату, вы мне зрабілі». (Мт. 25,40).

Чаму дзеці, якім дазволена было нарадзіцца, не заўсёды маюць спрыяльныя варункі для разьвіцьця — як маральныя, так і матэрыяльныя.

Чаму пашыраецца алкагалізм, наркаманія, і жыцьцё ў сямі пераўтвараецца ў сапраўднае пекла?

Чаму ў такім тэмпе шырыцца сэксуальная амаральнасьць, якая стаецца прычынай многіх хваробаў і эпідэміяў?

Чаму шырыцца злачыннасьць сярод непаўналетніх і моладзі? Чаму? Чаму? Такіх пытанняў усё больш і больш.

Чаму дзеці, якім дазволена было нарадзіцца, не заўсёды маюць спрыяльныя варункі для разьвіцьця — як маральныя, так і матэрыяльныя.

Чаму пашыраецца алкагалізм, наркаманія, і жыцьцё ў сямі пераўтвараецца ў сапраўднае пекла?

Чаму ў такім тэмпе шырыцца сэксуальная амаральнасьць, якая стаецца прычынай многіх хваробаў і эпідэміяў?

Чаму шырыцца злачыннасьць сярод непаўналетніх і моладзі? Чаму? Чаму? Такіх пытанняў усё больш і больш.

Мае дарагія! Прабачце, што пра гэта я з Вамі гавару ў такім радасным перыядзе, якія зьяўляюцца сьвятымі Божага Нараджэньня, але я, Біскуп, не магу, аднак, мінуць гэтых балючых пытанняў ў дзень Сьвятой Сямі, у дзень, калі мы засяроджваемся пад праблемамі нашых сям'яў.

Браты і Сёстры! Што нам трэба рабіць, каб ратаваць нашыя сямі, каб

ратаваць любоў і жыцьцё ў кожнай сямі? Чаму патрабуюць нашыя сямі? Адказаў няма — патрабуюць Бога, крыніцы Любові, патрабуюць Божае Моцы.

Гэтая моц зыходзіць з Сакрамэнту шлюбу, але каб гэтая моц мела наступствы, неабходна вымаганьне вялікае малітвы ў сям'ях і за сямі. Трэба маліцца, каб гэтая небясьпекі не знішчылі любові і жыцьця ў нашых дамах. Патрэбна аднова.

Патрэбныя агульныя малітвы ўсёй сямі, патрэбны агульны ўдзел у нядзельнай і сьвяточнай сьвятой імшы, патрэбная частая споведзь і сьвятая камунія, каб узмацняцца целам Хрыстовым. Ісус у Таемніцы Эўхарыстыі падаювае сямі наймацнейшым зьвязам дабра і любові.

Сёньняшняе сьвята павінна для нас быць днём задуму над нашымі ўласнымі сям'ямі.

Паспрабуйма даць сабе адказ на пытаньні:

Ці ў маёй сямі пануе любоў, згода і ўзаемае духоўнае ўзбагачэньне?

Ці мая сям'я, у якой я жыву і якую я ствараю, магла быць прыкладам для іншых?

Дарагія Браты і Сёстры! Напрыканцы нашых сёньняшніх разважанняў аб сямі жадаю, каб усе сямі стараліся ісьці сьледам сямі з Назарэту. І каб «усе сямі зрабіліся моцнымі Богам».

На гэтую вялікую аднову нашых сям'яў ад усяго сэрца благаслаўляю.

У імя Айца і Сына і Духа Святога

Біскуп Аляксандр КАШКЕВІЧ
ардынарый Гарадзенскі.

31 сьнежня 1993 г. — 6 студзеня 1994 г.

2

ПАЛІТЫЧНАЯ СЦЭНА

Жыве «Пагоня»!

42 нумары «Пагоні» за мінулы год — своеасаблівы летапіс жыцця некалі суцэльнага рэгіёну, які і дагэтуль аб'ядноўвае гістарычныя і культурныя традыцыі. Непростым быў год. Але й ў самых складаных умовах мы рабілі ўсё, каб газета своечасова трапляла да чытача, каб яна неслася актуальную інфармацыю, была, нягледзячы на палітычныя межы, добрым сябрам і дарадцам у кожным доме, дзе любяць і шануюць беларускае слова.

Пачынаючы з II квартала, наладжаны рэгулярны штотыднёвы выпуск. Сёння «Пагоня» стала атрымліваюць не толькі нашы сябры на Беларусі, але і на Віленшчыне, Беласточчыне. Акрамя таго, газета рэгулярна дасылаецца ў Злучаныя Штаты, Нямеччыну, Канаду, Англію, Расею, Аўстралію. Амаль тысячы чалавек выбралі нас як падпісчыкі на будучы год. Калі ўлічыць, што ўсяго паўгады назад «Пагоня» распаўсюджвалася толькі праз кіёскі «Саюздруку», то паказчык не блгі.

Безумоўна, мы ня лічым, што дасягнулі максімум магчымага. Зорны час «Пагоні», мы ўпэўнены, яшчэ наперадзе. Спадзяемся, што ўжо ў наступным годзе наша газета

стане па-сапраўднаму масавым выданнем. Са свайго боку калектыву рэдакцыі будзе рабіць дзеля гэтага ўсё магчымае. І ў гэтай працы, мы, як і дагэтуль, спадзяемся на Вашую падтрымку. Газета ня можа жыць без зваротнай сувязі з чытачом. А таму ня толькі купляйце і чытайце «Пагоню», але і пішыце нам. Пішыце пра ўсё, што Вас хвалюе, чым Вы жывеце... Толькі разам мы будзем моцнымі.

Толькі разам з Вамі «Пагоня» выканае сваю асноўную задачу — аб'яднаць і згуртаваць усіх людзей, незалежна ад нацыянальнасці, якія лічаць Беларусь сваёй Бацькаўшчынай, якія жадаюць ёй і сабе росквіту і дабрабыту.

Шчыра і сардэчна віншуем Вас з надыходзячым Новым годам і каляднымі святамі. Няхай Новы год прынясе ўсім Вам збавенне ад трывог, падарыць Вам шчасце, радасць і здароўе, мір і лад у Вашым доме. У гэты нялёгкі для Бацькаўшчыны час зычым Вам узаемапа-разумення і падтрымкі, спагады. Плёну Вам ва ўсіх справах.

Жыве Беларусь! Жыве «Пагоня»!

Памяці Вацлава Іваноўскага

Вацлаў Іваноўскі нарадзіўся 7.6.1890 г. у фальварку Лябёдка Лідскага павету Віленскай губерні ў памешчыцкай сям'і. Скончыў 5-ю клясичную гімназію ў Варшаве (1899 г.), той жа восенню паступіў на факультэт хіміі Пецярбургскага тэхналагічнага інстытута, які скончыў у 1904 г. Закладчык і старшыня выдавецкіх таварыстваў у Пецярбургу (1906—1913) і Вільні (1913—1915). У 1915—1917 г.г. — кіраўнік беларускага камітэта дапамогі ахвярам вайны ў Вільні й Петраградзе. У 1918 г. — рэктар пэдагагічнага інстытута ў Менску і міністар асветы БНР. Пасля няўдалых спроб па стварэнню беларускай дзяржавы ў 1921 г. сышоў з палітычнай арэны. У 1922—1939 г.г. — прафэсар Варшаўскага палітэхнічнага інстытута, а ў 1940—1941 г.г. — Віленскага ўніверсітэта. У лістападзе 1941 г. стаў бургамістрам г. Менска, дзе й памёр ад ран, нанесеных у час пакушэння на яго асобу.

Падчас існавання БССР Вацлава Іваноўскага лічылі ворагам беларускага народу, а таму ўзгадваць яго імя было забаронена.

ЗАГАД № 26

Шэфа Кіраўнічага Штабу СБМ

г. Менск

8 сьнежня 1943 г.

7 сьнежня 1943 года, пранізаны бандыцкаю куляю, закончыў сваё працавітае жыццё прафэсар д-р інж. Вацлаў ІВАНОЎСКІ (1880—1943) — старшыня сталічнага гораду Менску, старшыня Беларускае Рады Даверу й прэзідэнт Беларускага Навуковага Таварыства ў Менску.

Вацлаў Іваноўскі быў адным з сьняёраў беларускага адраджэння. Яшчэ як студэнт супрацаваў у выданні «Свабода» і працаваў у выдавецтве «Загляне сонца і ў наша аконца». Пазьней быў адным з арганізатараў Беларускага Дзяржаўнага Універсітэту і прыносіў на навуковым полі славу і карысць Беларусі. Дарма што паважны век, ён прыняў на сябе ў вызваленай Беларусі шмат цяжкіх і ганаровых абавязкаў і можна і няўтомна выконваў іх, заўсёды стоячы на варце інтарэсаў Беларускага народу. З асаблівай любасцю песьціў думку аб аднаўленьні Беларускага Універсітэту. Беларуская сталіца мела ў ім у цяжкі ваенны час добрага, поўнага зразуменьня бацьку. Гэтага чалавека навукі, грамадзкага дзеяча і шчырага

прыяцеля маладога пакаленьня, не пашкадавалі подлыя вырадкі — бандыты, якія забілі яго з-за вугла, абрываючы ягоныя, так патрэбныя яшчэ для Беларусі жыццё і дзейнасьць.

Саюз Беларускае Моладзі будзе заўсёды шанаваць заслужаную памяць Вацлава Іваноўскага як чалавека, які з пагодай духу і адвагай да апошняга працаваў для Беларускага народу на самым адказным становішчы. Дарма, што яму даўно належыўся добра заслужаны адпачынак, ён пакінуў, калі гэта спатрэбілася Бацькаўшчыне, супакоўную навуковую працу, каб актыўна змагацца на супрацьбальшавіцкім фронце за волю Новай Эўропы і будучыню Беларусі.

Імя праф. Вацлава Іваноўскага будзе насіць юнацкія грамады і гурткі, а штогод, у дзень забавязаньня моладзі, яно будзе ўспамінацца ў шэрагу іменьняў тых, што загінулі за волю й будучыню Беларусі.

М. ГАНЬКО,
шэф-праваднік.

Вы, маладыя, бярэце ў свае рукі беларускі нацыянальны сьцяг. У вас шмат маладой энэргіі й вялікія магчымасьці, і вы паводле закону прыроды зоймеце вашае мейсца ў грамадскім жыцці, у працы й змаганьні. Дык мы цешымся, што нашая зьмена варта тае гістарычнае часіны, якую мы

перажываем, і шлем вам на дарогу самыя найлепшыя і сардэчныя пажаданьні. Расьці, дарагая моладзь, мацней, каб пабудаваць новую і шчаслівую Беларусь.

Праф. Вацлаў ІВАНОЎСКІ.
(3 прамовы да вышэйшых кіраўнікоў Саюзу Беларускае Моладзі 21.9.1943).

3. Пазьняк заставіў аб сабе добрыя ўражаньні ў Ваўкавыску

У нядзелю 19 сьнежня ў Ваўкавыскім ГДК адбылася сустрэча грамадскасці з лідэрам БНФ З. Пазьняком і дэпутатамі ад апазіцыі: Л. Баршчэўскім, Ю. Беленькім, А. Сасновым, а таксама Г. Быкавым — старшынёй свабоднага прафсаюзу. Сабралася столькі людзей, што зала не змагла змясьціць усіх жадаючых. Па просьбе людзей вялася трансляцыя на плошчу, дзе таксама было шмат народу.

Распачаў сустрэчу Н. Аксаміт — дэпутат ад апазіцыі з Ваўкавыска. Ён падзякаваў усім прысутным, што сабраліся гэтым вечарам у гарадскім Доме культуры, і прадставіў гасцей. Ю. Беленькі праінфармаваў аб эканамічным стане ў краіне, падкрэсьліў, што ўрад і Вярхоўны Савет нічога ня хочуць рабіць, каб палепшыць стан эканомікі, і адказаў на шматлікія пытаньні прысутных.

Л. Баршчэўскі — закрануў пытаньні адраджэння беларускай мовы й культуры. У канцы выступа сказаў, што па нацыянальнасці ён рускі, але адстойвае адраджэнне беларускасці й будзе надалей гэта рабіць. На разьвітаньне паведаміў, што ўбачыў сьвет нямецка-беларускі слоўнік (шматтомнік), і вядзецца праца над ангельска-беларускім.

Г. Быкаў — распавядаў аб асноўных мэтах свабоднага прафсаюзу, яго структуры і аб тым, як яго можна стварыць па месцы працы. Ён заклікаў прысутных уступаць у свабодны прафсаюз, і адказаў на шматлікія пытань-

ні.

3. Пазьняк гаварыў аб неабходнасьці ўвядзеньня нацыянальнай валюты, выказваўся супраць аб'яднаньня грашовых сістэм з Расеяй, пракамэнтаваўшы гэта як чарговы зман народу ўрадам Кебіча. Распавядаў аб рабоце, якая вядзецца па прыняццю новай Канстытуцыі і інстытута прэзідэнцтва.

Адказваючы на пытаньні, З. Пазьняк выказаўся наконт выбараў у Расеі, і зазначыў, што мы не павінны аддаваць ядзерную зброю ў рукі рускаму фашызму. Адзначыў, што выбары ў сакавіку 1994 года ў Беларусі наўрад ці адбудуцца. Да прысутных З. Пазьняк звярнуўся з заклікам запісвацца ў БНФ ці другія дэмакратычныя партыі, аб'яднаньні, а таксама падтрымаць усебеларускую забастоўку. Прысутных вельмі ўсхвалявала пытаньне, што з Шушкевічам і якое рашэньне прыняў ВС па дакладу Лукашэнкі. На гэта З. Пазьняк адказаў так: «Гэта было палітычнае шоу, дзе за закрытымі дзьвярыма адзін аднаго пачалі абвінавачваць у карупцыі. І ніякае рашэньне не было прынята...»

Сустрэча з дэпутатамі зацягнулася... Пытаньні, здавалася, не скончацца, але нават калі ўжо і вырашылі разьвітацца, незадаволеных у Ваўкавыску не засталася. Зянона Пазьняк запрасілі наведваць горад часьцей.

Лявон ЛЯЎКО,
сябра грамадска-палітычнага аб'яднаньня імя К. Каліноўскага, сябра БНФ.

У падтрымку С. Шушкевіча.

Гарадзенская філія БСДГ накіравала тэлеграму ў Вярхоўны Савет у падтрымку старшыні парлямэнту С. Шушкевіча, бо лічыць нападкі нардэпа Лукашэнкі ў яго бок неаб-

грунтаванымі. Сацыял-дэмакраты перакананыя, што нардэп Лукашэнка шукае хоць якой зачэпкі, каб адаслаць сьпікера ў адстаўку.

(ав.)

BELARUSIAN ASSOCIATION OF AUSTRALIA

BOX No. 94, P.O. FAIRFIELD, N.S.W. 2165

Australia

Снежань — 1993г.

Вельмі Шаноўны Сп. Рэдактар газэты "Пагоня"!

Ужо прайшло некалькі бурлівых гадоў з таго часу, калі беларускі народ пачаў рашуча падымца на свае нацыянальныя ногі і пад націскам беларускіх патрыётаў Урад абвясціў Суверэнітэт Беларусі.

Цяжасці былі і надалей ёсць даволі вялікія! Дзейнасьць непрыхільнікаў незалежнасці Рэспублікі Беларусь праводзілася і надалей праводзіцца пад рознымі шыльдамі і паказваецца ў розных формах — аднак з аьхходзячым ў гісторыю 1993-м годам мы таксама бачым тую вялікія поспехі, якія былі дасягнутыя беларускім народам за гэтыя гады ў галіне нацыянальнага адраджэння і замацаваньня Незалежнасці Рэспублікі Беларусь...Калі ў 1991-м годзе Беларусь была поўнасьцю незнаная — дык цяпер мы маем гонар і прыемнасьць бачыць, што Рэспубліка Беларусь ўжо займае сваё пачэснае мейсца сярод другіх свабодных народаў свету ў міжнародных вечах і арганізацыях.

Мы таксама бачым, як адкрываюцца Дыпламатычныя Прадстаўніцтвы Рэспублікі Беларусь ў розных краінах свету, ўключаючы далёкі Усход ды краіны "цёмнага" кантынэнта — Афрыкі і слова "Беларусь" ўсё болей ўжываецца ў прэсе свабодных краін свету.

З далёкай Аўстраліі мы перасылаем Вам, Сп. Рэдактар, сябрам Рэдакцыйнай Калегіі, супрацоўнікам і чытачам газэты "Пагоня" свае пажаданні найлепшага здароўя і поспеху ў Новым 1994-м Годзе!

Жыве Беларусь!!!

З пашанай да Вас,

Алесь Алехнік
Гэнэральны Сакратар

31 сьнежня 1993 г.— 6 студзеня 1994 г.

3

ГРАМАДЗТВА

Час да яднаньня

Мы так хутка прывыклі да таго факту, што жывем у незалежнай Беларусі, што не звяртаем на гэта амаль ніякай увагі. Хаця, калі паглядзець з пункту гледжання спажыва, нічога асаблівага з набыццём рэспублікай новага статусу ў іх жыцці не адбылося. І калі яшчэ год назад мы глядзелі рэпартажы з сясці ВС Беларусі, спрачаліся аб ПКБ і БНФ, каму аддаць перавагу, дык сёння большую частку насельніцтва гэтыя пытанні ўвогуле не цікавяць. Эканоміка сям і паглынае ўсе астатнія праблемы. Жабрацтва прыбрае да рук усё большыя і большыя колы насельніцтва. А сапраўды, калі глянуць на наша быццё — усё неяк ня так. З аднаго боку — талерантны, працавіты народ, рахманы да любой улады. З другога боку — усе войны каціліся праз нас, усе палітычныя эксперыменты праводзіліся на нас, Чарнобыль стаў нашай бядой, непагодзь цяпер наш сталы сусед і г. д. Адкуль усё гэта!

Неяк мне давалося чуць такое меркаванне: «Гасподзь Бог вельмі ўважлівы і чулы да кожнага народа. Усімі сіламі спрыяе яго прозьбам і малітвам. І кожны народ звяртаецца са сваімі клопатамі на сваёй роднай мове. Толькі беларусы, адцураўшыся ад матчынага слова, засталіся непачутымі Богам. Адсюль і ўся гэтая навала».

Хтосьці, напэўна, абвінаваціць мяне ў блюзнерстве, багахульстве і г. д. Не сьпяшайцеся. Чалавек жыве на зямлі сваіх продкаў. Забыўшыся пра мову, мы прадалі і сваю душу, і сваю гісторыю, і сваю Радзіму. Калі вы пачытаеце Біблію, дык убачыце сутнасьць гэтай здрады. Канешне, нехта скажа, што ўсе мовы для Бога аднолькавыя. Але за мовай стаіць чалавек і яго мінулае.

Мы сталі ахвярамі свайго гэапалітычнага месцазнаходжання. Дрэннае людзі заўжды засойваюць хутка і трывала. Мой дзед расказваў, як яшчэ далей, пры цары ды і пры паляках, калі мужыкі на сьвяты ці ў нядзелю зьбіраліся разам паразмаўляць аб жыцці-быцці і ўзьнікала пытаньне адзначыць гэта сьпіртным, дык бралі ў краме «сучок» на трох. Гэта дзесьці па сёньняшніх мерках грам 200—250 гарэлки. Таго рэдкага п'яніцу, што быў у вёсцы, ведала ўся акруга. Але прыйшлі Саветы. І пачалося маральнае вынішчэньне чалавека, якое цесна звязана з фізычным. Пэўна, кожны ведае жарт-пытаньне, што хадзіла на Беларусь ў апошнія гады: «Чаму ў Заходняй Беларусі людзі жывуць лепей, чым ва Ўсходняй? А таму, што Савецкая ўлада прыйшла туды на 20 гадоў пазьней». Ці не трапна заўважыў народ?

На працягу 70 гадоў з беларусаў упарта вынішчалі ўсё беларускае. Нам абяцалі, што мы першымі ўступім у камунізм, нас абвешчалі самымі сьвядомымі і таму ахвотней за іншых бралі ў вайсковыя вучылішчы й кідалі ў «гарачыя кропкі», свабодна размяшчалі тут ракетныя ўстановак, робячы кожнага беларуса закладнікам ваеннай маскоўскай дактрыны. Кожны партыец перад кар'ерай скачком накіроўваўся на Беларусь, як на палігон. Можна таму і большасьць нашых кіраўнікоў сёння без роду-племян, а проста «хомасаветыкусы».

Я паўтараю вядомыя ісьціны, але не ўспамінаю іх немагчыма. Давайце яшчэ раз паспрабуем вырашыць, хто ж мы такі. Усё беларускае мы згубілі, а нешта прыдбаць — не атрымалася. Няма савецкай этыкі і савецкай чалавечнасьці. Як бы там ні казалі, а ўсё лепшае ў чалавеку выходзіла зямлі і грунтуецца на нацыянальнай глебе. Вы звярніцеся нават да мілай для многіх Расеі. Прагрэсіўнае рускае дваранства — гэта людзі, адданыя Расеі, людзі з пачуццём уласнай годнасьці, з сумленьнем, якім не шкада было жыць за Айчыну. Яны і гінулі ў рэвалюцыю за сваю родную зямлю, за свае ідэалы. А каго потым стала хваляваць мова, Радзіма, карані. Мы сьцёрлі ўсе межы і абвясцілі аб беднасьці

савецкага народу, у якога ўсё агульнае (г. зн., нічыё). І сталі ганарыцца, што можам забіць любога, бо мы — супэрдзяржава. Мы — краіна-дыктатар. Адсюль і кожны стаў дыктатарам у межах свайго жыцця. Калі няма беларусаў, дык і ня трэба звяртаць на іх увагі. І вось узьнімаецца пытаньне аб нацыянальнай сімволіцы. Маўляў, яна фашысцкая, а таму нашто нам яе гістарычнае паходжаньне. Але ніхто сёння не згадвае, колькі злачынстваў супраць чалавецтва зроблена пад пяцікутнай зоркай і чырвоным сьцягам. Забаранілі сьвяткаваць угодкі СБМ, бо СБМ, з яго прарасейскімі лідэрамі не ў згодзе а ні з якой гісторыяй, акрамя гісторыі КПСС. Ну, а яшчэ калі ёсьць і падтрымка ўладотрымаючых... Так, пачынаючы з гісторыі, палітыкі, эканомікі і, нісходзячы на звычайны бытавы ўзровень, мы, беларусы, самавынішчаемся. Мы палюаем адзін аднаго то камуністамі, што ўзьнімаюць галаву, то палякамі, якія вось-вось акупуюць Заходнюю Беларусь і акалічаць усіх, выдатна прыкрываючы сваю бяздзейнасьць. Вынік: шматлікія дэмакратычныя партыі Беларусі ахопліваюць невялічкую колькасць людзей, але і вялікага хаджэньня нешта з іх боку няма. А вось членаў ПКБ ужо дзсяткі тысяч, бо яны зноў ідуць у масы. І, згадзіцеся, камуністы умеюць працаваць з людзьмі, аб чым красамоўна гавораць нядаўнія выбары ў Расеі. Мы крычым, і ўсё спыняецца на гэтым крыку. Тыя ж каталікі чалавека і прывецаць, і запрасяць у касцёл, і ўсё растлумачаць, і нават фэстывалі духоўнай музыкі праводзяць. А вы заходзілі ў праваслаўную царкву? Мне, хрышчонаму ў праваслаўі, дык і сорамна часам. Ідзе служба, а бабулькі — сьпіноў да сьвятара і аб цэнах, плётках, ды яшчэ на моладзь прысутную цыкаюць: чаго панавыходзілі, не прапіхнуцца... Вось і думай, хто хутчэй пераканае цябе, ксёндз ці праваслаўная бабулька.

Цяжка сёння звычайнаму чалавеку адарвацца ад будзённых эканамічных пытаньняў і асэнсаваць сябе беларусам, пачаць клапаціцца аб сваёй духоўнасьці. Тут і саўковая сістэма адыграла сваю чорную ролю. Ня трэба абураліся на гэтых людзей. Ём трэба дапамагчы. І тыя, хто гэта разумее, павінны, ўрэшце, аб'яднацца і падыйсьці да кожнага чалавека са словам. Асабліва сёння, перад вясновымі выбарамі (вельмі хочацца верыць, што яны ўсё ж адбудуцца) неабходна яднаньне ўсіх прагрэсіўных сіл Беларусі. Горадня мае таксама вялікі інтэлектуальны нацыянальны патэнцыял. Хтосьці стаюць у вытоку «Паходні», хтосьці агітаваў у першых пікетах БНФ і ўтвараў БМ. Розныя прычыны паўплывалі на тое, што гэтыя людзі засталіся сёння паз-на нацыянальным рухам. Самы час забыцца пра былыя крыўды, адкінуць уласныя амбіцыі і працягнуць адзін аднаму рукі. Нам трэба сесці за агульны стол, дзе пакаваў бы толькі адзін прынцып: чым дапамагчы сваёй Беларусі. І трэба зрабіць гэта сёння, бо заўтра можа быць позна.

В. ВАРАНЕЦ.

Не жадаю жыць на сьметніку

Тое, што палітыка ўзаемазвязана з эканомікай, даўно зразумеў увесь сьвет. На жаль, палітычныя дзеячы суверэннай Беларусі аніяк няўцямаць гэтую нескладаную рэч, і па-ранейшаму цягнуцца ў рэчышчы чужой і шкоднай для Беларусі і яе народа эканамічнай канцэпцыі.

Чаму такое адбываецца? Тлумачэньні тут самыя простыя. Намэнклятурны парлямэнт нашай дзяржавы не прывык думаць і дзейнічаць самастойна, яму куды больш да густу функцыянаваць па дэрэктыве ці цыркуляры, які зпусьцілі аднекуль зверху.

Ствараецца ўражаньне, што нашаму кіраўніцтву ўсё роўна, адкуль гэтыя ўказаньні, абы яны існавалі. Таму нявольніцкі паводзіны перад Масквой, пацьверджаньне таго, што адсутнічае ўласная зьнешнегандлёвая дактрына інтэграцыі Беларусі ў цывілізаваную эканамічную прастору сьвету. Гэта па сутнасьці не спрыяе нашай папулярнасьці ў эканамічных колах Захаду.

Колькі адпаведных захадаў зроблена з боку апазіцыі, не зьлічыць, але ўсучушы, што шлях эканамічнага адраджэньня значна лацвейшы, калі мы будзем дзейнічаць у накірунку Вест, артадоксы з ліку вэтэранаў пачынаюць такі вэрхал у парлямэнце, што ў звычайнага чалавека робіцца ўражаньне, што лепей, як з Расеяй, нашаму народу ніколі ня будзе, і іншага выйсьця шукаць няма падстаў.

Сумна слухаць такія сьцвярджэньні, бо яны ня што іншае, як дэзінфармацыя насельніцтва. Хочацца, каб людзі ўсёці ведалі праўду, хоць і пакутную, але праўду.

Стагоддзі панаваньня на нашай зямлі расейскай імперыі, быццам магутным насосам, высмоктвалі з на-

шай бацькаўшчыны амаль усё лепшае. Дарэчы, таксама расейцы рабілі й з другімі народамі, якія трапілі пад прыгнёт у выніку захопніцкіх войнаў Масковіі.

Такі падыход з боку вялікадзяржаўных амбіцый правячай вярхушкі — напачатку быў царызм, потым палітбюро — стварылі вельмі неспрыяльныя ўмовы для далейшага разьвіцця рускага этнасу.

Асабліва шкоднай стала спажывецкая рыса ў характары рускага чалавека. Жаданьне пражыць за чужы кошт бадай зьнішчыла ў рускім характары пачуцьцё годнасьці, патрыятызму, самавызначэньня.

А таму ісьці ў русьле палітыкі Ельцына й яго каманды няма сэнсу. Народ-жабрак ня ў сіле дапамагчы другім, бо ён сам ня можа выкараскацца з глыбокай эканамічнай і духоўнай ямы. Яскравы прыклад бездапаможнасьці — заходняя гуманітарная дапамога, якая ня першы год фактычна ўтрымлівае велізарную краіну на плыву.

Але й гэта ня выратуе Расею, бо ў гэтай краіне дастаткова сілаў, якія робяць усё, каб крызіс духоўны й матэрыяльны паглыбляўся, каб грамадства раскалолася на ваяўнічыя групы. Гэта ўжо адбываецца пакуль што рэгіянальна, але з часам адна шостая зямной сушы разваліцца на многа самастойных з рознымі палітычнымі накірункамі дзяржаўных утварэньняў. Такі лёс накіраваны гісторыяй і Богам краіне, якая збудавана на крыві й гвалце.

Нам жа, нашчадкам Скарыны, Вітаўта Вялікага, Янкі Купалы, сорамна трымацца за палітычнага нябожчыка, які даўно стаў сьметнікам сьвету. Я не жадаю, каб мае дзеці жылі на сьметніку.

В. ЖУК.

Выпрабаваньні... з усіх бакоў

Я — лекар-псіхатэрапэўт. Лякую словам. Зазначу, што за апошнія гады назіраецца павольнае, але павелічэньне колькасці пацыентаў, якія жадаюць атрымаць дапамогу на роднай мове. У 1989-90 гадах лічба іх была 0,1—0,2%, у 1993 г. — 1,8%.

Няма нічога дзіўнага ў гэтай прапорцыі. Беларусы асьцярожныя й робяць усё абдумана. У шэрагу выпадкаў быць беларусам — значыць, нешта страціць. Напрыклад, у майёй практыцы няма дыягнастычных беларускіх тэстаў. Пацыент жа, які стаў пачаць карыстацца роднай мовай на працы й дома, падсвядома выяўляе псіхалагічны супраціў пры вяртаньні на расейскамоўнае сьветаадчуваньне, калі яму прапаноўваюць тыя тэсты, якія маюцца на Беларусі. Вядома, што гэта вядзе да скажэньня вынікаў тэстыраваньня.

Мае асабістыя спробы пераладкаваць тэсты скончыліся няўдачай, бо ў тэстах («тэст» па-ангельску — дасьледаваньне, выпрабаваньне) кожнае слова, яго фактычныя, сэнсавыя і інш. значэньні, адцены, вельмі важныя. Таму кожны тэст павінен прайсці клінічнае (гэта значыць, навуковае!)

выпрабаваньне.

Калі я гэта зразумеў, то звярнуўся ў Міністэрства Аховы здароўя, мой ліст пераслаў туды, дзе ёсьць навуковыя, псіхалагічныя кафедры — ў Гарадзенскі мэдыцынскі інстытут, бо тут рыхтуюць мэдычных псіхолагаў на кафедр прафэсара Абухава.

З адказа прафэсара Абухава відавочна, што ён ня мае жаданьня ісьці насустрач практыкам аховы здароўя, не зьбіраецца рыхтаваць псіхолагаў для аўтахтонаў, бо ўсе грошы ідуць на падрыхтоўку псіхолагаў для рускамоўнага насельніцтва, што азначае дыскрымінацыю — адсутнасьць нейкага віду мэдыцынскай дапамогі некалькіх (пакуль што!) тысячаў беларусаў, што для Абухава зьяўляецца ўсяго толькі цікавай справай («не лішённай цікавасьцю»).

Гэты асобны факт, які я прыводжу, паказвае адну з недругарадных перашкод, якія пазбаўляюць беларусаў хутэйшага вяртаньня да нацыянальнай самасьвядомасьці. А калі гэта так, то трэба змагацца супраць абмежаваньня беларусаў у правах.

С. ЯЗЕРСкі, псіхатэрапэўт.
г. Менск.

Вымушаны адпачынак

З 24 сьнежня ў нечарговы адпачынак пайшоў працоўны калектыў Гарадзенскага заводу такарных патронаў. Прычына — адсутнасьць грошай для аплаты працы

работнікаў і за ацяпленьне вытворчых памяшканьняў прадпрыемства. Доўжыцца ён будзе аж да 10 студзеня. У якасьці кампэнсацыі работнікі атрымаюць дзеве трэціх мінімальнага заробку.

А. Д.

31 снежня 1993 г. — 6 студзеня 1994 г.

4

СУМЕЖЖА

«Лічу сябе беларускай...»

Намаганьнямі беларускай грамадскасьці ў Салечніках (Шальчынкіна) ствараецца Беларускі культурны цэнтр. Найбольш вартым імем для яго было б імя Марыі-Магдалены Радзівіл.

1945 год. Маленькі, ціхі ды ўтульны швайцарскі гарадок Фрыбурґ. Дзесьці, далёка на ўсходзе, краіна Беларусь загойвае раны вайны, лічыць жывых і загінуўшых. А тут, у маленькай кельлі манастыра дамініканак ціха памірае старая жанчына, маленькая пясчэныка дзесьцімільённага народу. Дзіўнай здалася Ігуменьні яе просьба: прачытаць памінальную малітву на беларускай мове. Ні аб чым не казалі ціхмяным манахам і імя паміраючай — княгіня Марыя-Магдалена Радзівіл.

Нарадзілася Магдалена Радзівіл у ліпені 1861 года ў Варшаве. Атрымала бліскучую хатнюю адукацыю, выхоўвалася ў глыбокай павазе да культуры і гісторыі беларускага народу. Яе муж — князь Мікалай Радзівіл быў вядомым знаўцам і збіральнікам беларускага фальклору. Шмат гадоў Магдалена Радзівіл пражыла ў Вільні, аказваючы ўсялякую падтрымку беларускім і летувіскім нацыянальным арганізацыям.

Матэрыяльна і духоўна падтрымлівала яна першыя беларускія выдавецтвы. У сваім маёнтку Жарнайка адчыніла беларускую школу, зрабіла стыпендыі для студэнтаў-беларусаў. Палац М. Радзівіл у Кухцічах быў месцам сустрэч дзеячоў беларускага і летувіскага нацыянальна-вызваленчага руху.

Калі некаторыя з рэакцыйных дзеячоў Польшчы пачалі нагадваць княгіню пра яе «польскае паходжаньне», яна з уласцівай роду Радзівілаў праматой заявіла праз друку: «Лічу сябе беларускай, як і мой муж, полькай сябе ўсім не лічу». Гэта годная заява каштавала ў далейшым Магдалене многіх ганеньняў, але вернасьць яму яна захавала да канца свайго жыцьця.

Разбурэньне «турмы народаў» — царскай Расеі, адкрыла шлях да стварэньня беларускай дзяржаўнасьці — утварылася Беларуска-Народная Рэспубліка. З першых дзён стварэньня БНР М. Радзівіл актыўна ўключаецца ў жыццё маладой дзяржавы, становіцца яе актыўным абаронцай. Але, абвясціўшы права нацыі на самавызначэньне, чырвоная Расея нічым не адрозьнівалася ад Расеі белай. Дзяржаўныя структуры БНР разбураюцца, кіраўніцтва расстраляна ці вымушана ратавацца ў эміграцыі, войскі бязьлітасна, жорстка паразьняныя.

Асноўным касцюком белагвардзейскіх войскаў Юдзеніча, што

наступалі на Петраград, быў другі ўдарны корпус пад кіраўніцтвам генэрала С. Булак-Балаховіча. Ураджэнец Віцебшчыны, ён даўно марыў пра незалежную Беларусь. У перыяд другога наступу на Петраград, Булак-Балаховіч зьмяняе камандны склад корпусу на афіцэраў-беларусаў, ўводзіць яго на савецка-беларускі фронт і пад лёзунгам аднаўленьня незалежнай Беларусі пачынае самастойныя баявыя дзеянні супраць Чырвонай Арміі. У 1939 годзе 56-гадовы Балаховіч з групай сваіх вэтэранаў абараняе Варшаву ад наёмных войскаў і там гіне. Не пасьціхалі стрэлы на поўдні краіны, калі пачалося яшчэ больш шалёнае Слуцкае паўстаньне. Рада Слуцчыны на сваім пасаджанні патрабавала ад савецкіх уладаў аднаўленьня незалежнасьці Беларусі. Вёскі сфармавалі ўзводы й роты, больш буйныя мястэчкі, як Семяжова, Грозава, утварылі палкі.

Што рабіла ў гэты час Магдалена Радзівіл? Набывала для паўстаўшых бінты з мэдыкамэнтамі, пісала лісты ва Урад Расеі, Польшчы, іншыя краіны Эўропы, заклікала да міласэрнасьці, апекавала беларускіх бежанцаў. Не без уплыву княгіні Юзэф Пілсудскі, які ў маладосці называў сябе беларусам, паставіў перад польскім Сеймам пытаньне аб стварэньні ў межах Польшчы беларускай аўтаноміі. Сейм адхіліў прапанову Пілсудскага. У ўмовах узросьскага ў Польшчы нацыяналізму імя княгіні суправаджалася цікаваньнем у друку, пагрозамі. У пачатку 20-х гадоў Урад Савецкай Беларусі прапанаваў многім дзеячам беларускага адраджэньня вярнуцца на Радзіму. Многім і многім, але не Магдалене Радзівіл. Зрэшты, гэта можна назваць і шчасьцем, бо ўсе, хто вярнуўся, пазьней згінулі ў сталінскіх лагерах.

Надломлівалася здароўе, але не зламаўся дух! Дзе б ні жыла княгіня Магдалена, не перапынялася яе сувязь з беларускім нацыянальным рухам. Яе словы гучаць у падтрымку «Беларускай Грамады», «Таварыства беларускай школы», па-ранейшаму яна матэрыяльна падтрымлівае беларускіх студэнтаў. У 1933 годзе Магдалена Радзівіл дапамагае беларускім сьвятарам — айцам-мар'янам, набыць для беларускіх патрэбаў участак зямлі і пабудову ў Вільні.

Сьціпла магільная пліта: «Марыя-Магдалена Радзівіл, 1861—1945».

Да стварэньня беларускай дзяржавы заставалася сорок шэсьць гадоў.

П. МАЛАФЕЙ.
г. Салечнікі.

Беласточчына

Узлом у царкву Сьв. Марыі Магдалены ў Беластоку адбыўся ў мінулым месяцы. Злодзеі ўвайшлі ў царкву цераз акно ў алтарнай частцы, раней разгануўшы пруткі ў краце. Злачынцы скралі больш за дзесятак ікон, у тым ліку іконы Збавіцеля, Сьв. Мікалая й Прыпадобнага Серафіма Сароўскага. Відаць, гэта былі спэцыялісты, калі пакінулі рэпрадукцыі і іконы, напісаныя ндаўна.

Са сьвечачнай скрыні злодзеі забралі каля 1 мільёна злотых.

Пры «нагодзе» узломаў многа пісалася пра забесьпячэньне храмаў. Царква Сьв. Марыі Магдалены знаходзіцца ў Беластоку, непадалёк Сабору Сьв. Мікалая, у цэнтры горада, а не недзе на вясковых могілках. Відаць, застаецца толькі маліцца, каб Бог захаваў ад злодзеяў нашы храмы! Аднак народная прыказка нагадвае, што сьцеражонага й Бог сьцеражэ. Калі ў будучым будучы ўчынены чарговыя крадзяжы ў нашых царквах, то ня будзе ўжо ўзломаў у царкву Сьв. Марыі Магдалены. З гэтага храма вынеслі ўжо ўсе каштоўныя іконы.

У мінулым месяцы адбылося асьвячэньне новапабудаванай царквы на могілніку, які належыць прыходу Сьвятога Мікалая ў Беластоку. Знаходзіцца ён у Старасельцах. Набажэньства праводзіў архіепіскап Сава ў саслужэньні духавенства прыхода Сьвятога Мікалая.

Дзень для асьвячэньня быў выбраны невыгодна: у той дзень ушаноўваецца памяць Прыпадобнага Іаана Рыльскага й Праведнага Іаана Кранштадзкага, якія побач Ефрасіньні Полацкай зьяўляюцца нябеснымі заступнікамі гэтага храма.

Будова царквы пачалася ў 1990-ым годзе, калі быў прыдбаны пляц на могілніку.

Беласток у пачатку снежня будзе падключаны да цэнтральнай краёвай газавай сістэмы і такім чынам стане незалежным ад паставак газу з Беларусі. У Беластоку без абмежаваньняў можна будзе абаграваць газам кватэры.

54 штукі агнястрэльнай і 15 пнэўма-

Уражаныя палякаў ад выбараў у Расеі

Калі б Польшча знаходзілася ў другім паўшар'і, то папросту пасьмяяўся б з таго, што абдураныя расейцы падтрымалі на выбарах партыю Жырыноўскага. Палякі таксама некалі галасавалі за Тымінскага. Нашы былыя палітыкі ваявалі «у вярхах» паміж сабой, забыўшыся пра звычайную ісьціну — дзе б «юцца двое, там трэіці карыстае. І Жырыноўскі гэта выкарыстаў. Ні ў чым не абвінавачваю выбаршчыкаў. Папросту баюся іх лідэра і іх саміх. Расея ж зусім побач.

Уражана вынікамі выбараў у Расеі. Шмат начыталася й наслухалася аб Жырыноўскім і яго партыі. Калі нават большасьць расейцаў падтрымала прэкт новай Канстытуцыі і прэзідэнт будзе надалей трымаць уладу ў сваіх руках, то парлямэнт з дэпутатамі ад партыі Жырыноўскага зробіць у Маскве ўсё, каб і я тут, у Варшаве, памятаў, што азначае «рускі месяц».

Захад і ўлюбёныя ў дэмакратыю

тычнай зброі, а таксама 10 тысяч боепрыпасаў скралі злодзеі са складу спартыўнага ціра па вул. Варшаўскай у Беластоку. Цір зьяўляецца ўласнасьцю Лігі аховы краіны. Гэта была самая вялікая за апошнія дваццаць год пакража зброі ў Беластоку.

Белавежская пушча гіне на вачах. Такое сьцвярджэньне выходзіць са шмат чых вуснаў не дзеля выкліканьня ўсхваляванасьці, але як адлюстраваньне найпраўдзіўшай праўды. І хаця ў апошніх пару гадоў эксплуатацыя пушчанскай драўніны рэзка панізлася, усё ж пушчу сякуць надалей. Сыравіны пастаянна дамагаецца Гайнаўская дрэвапрацоўчая прамысловасьць. Апрача яе, пушчу высмоктваюць дробныя лесапільшчыкі ці вытворцы панэлі, паркету, мазаікі.

Сем гадоў таму ўсю пушчанскую плошчу, супольна з яе перадпольем, палічылі зонай ахоўнага краявіду. Гэтая форма аховы практычна нічога не вырашае. Дзесятая частка пушчы (вядома, на польскім баку) з пачатку 20-х гадоў ахоўваецца як нацыянальны парк. Гэта найлепш захаваны фрагмэнт, шкада толькі, што ён даволі невялікі (каля 5,4 тыс. га).

Намаганьні, каб пашырыць нацыянальны парк на апошнюю частку пушчы або, прынамсі, на яе палову, не даюць ніякага выніку. Пакуль што тут існуюць 13 запаведнікаў прыроды, параскіданых па ўсёй яе тэрыторыі. Разам яны займаюць плошчу амаль 2,4 тыс. га. У найбліжэйшы час плануецца стварыць 10 чарговых запаведнікаў.

На згаданым абшары знаходзяцца й помнікі прыроды. Апошнія (са жніўня г.р.) распараджэньне Беларускага ваяводы павысіла іх агульны лік да 842 — з чаго 838 выпадае на дрэвы, а 4 — на валуны. Дрэвы захоўваюцца ў групах (разам 181 экзэмпляр) і паасобку (657 экз.). З паасобных відаў найбольш ахоўваюцца дубы (586), затым — сосны (71), ясені (62), елкі (55), ліпы (27), клёны (14), грабы (9), бярозы (8), вязы (3), вольхі (2) і адна таполя.

Усё ж мала гэтага, каб захаваць пушчу.

Па матэрыялах беларускага друку ў Польшчы падрыхтаваў

М. КАРНЕВІЧ.

За пасьведчаньнем да Самары

Як стала вядома, сябры прыватнага авіяцыйнага клюбу Горадні зьбіраюцца паехаць у службовую камандзіроўку да Самары, дзе мяркуюць здаць іспыты й атрымаць пасьведчаньне пілотаў-аматараў.

Напярэдадні нязвыкллага ваяжу гарадзенцаў карэспандэнт «Пагоні» сустраўся з адным з завадатароў авіяклюбу Генадзем Сурбай.

— Генадзь, чаму менавіта вы едзеце да Самары, няўжо пасьведчаньне пілота-аматара нельга атрымаць на Беларусі?

— Па-першае, — ў роднай і суверэннай Беларусі няма школы, якая б змагла рыхтаваць практычна й тэарэтычна авіяаматараў. Па-другое, адсутнічае таксама ўстанова, дзе можна здаць неабходны мінімум для атрымання пасьведчаньня пілота. З валжанамамі ж у нас на прыватным узроўні даўно склаліся прызныя стасункі. Мы шмат разоў езьдзілі да Самары, куплялі там самалёты, неабходнае абсталяваньне, вучыліся «азам» пі-

лоцкай справы. Калі ўзьніклі хоць якія праблемы, самарскія калегі прыляталі да Горадні й на месцы вырашалі пытаньні.

— Дзе вы рыхтаваліся гэты час, каб здаць іспыты?

— Тэорыю засвоілі па літаратуры, практыку — ў небе над Гораднем. Калі вы ў выхадныя дні бачылі ў небе невялікія юркія летакі, то ведайце, што гэта былі мы.

— Што неабходна ведаць і ўмець, каб атрымаць, скажам, правы на кіраваньне летаком?

— Тэарэтычна неабходна ведаць тэхнічныя характарыстыкі таго класу летакоў, на якіх будзеш здаваць іспыты. Практычна — неабходна ўмець выканаць некалькі фігур вышэйшага пілатажу.

— Дзе вас можна знайсці ў Горадні?

— Офіс нашага клюбу знаходзіцца па вуліцы Карскага, 296. Кожны дзень там нехта дзядурыць.

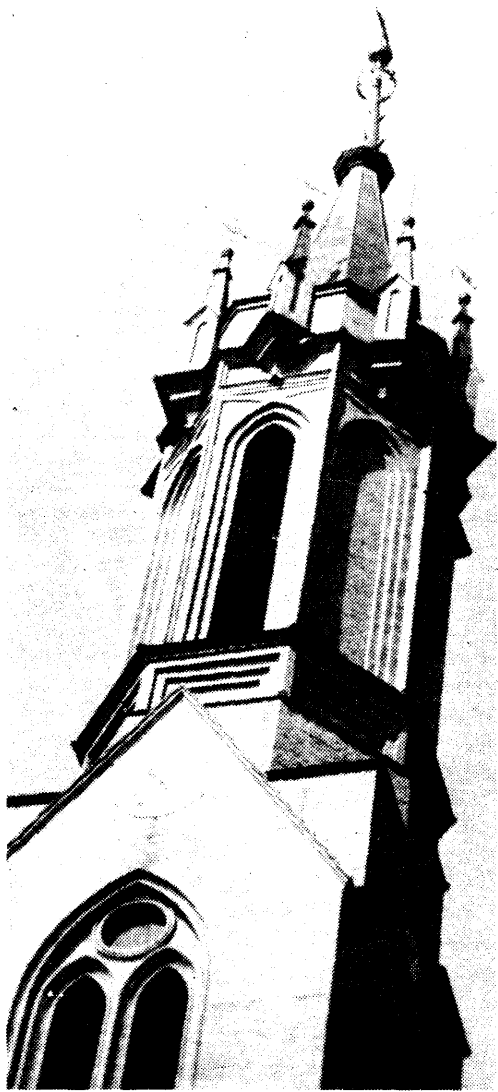
— Дзякуй вам, Генадзь, і жадаю пасьпяхова здаць іспыты.

ПАДАРОЖЖЫ

Ала БІБІКАВА

Люблю цябе, жоўтая Дзукская восень!

Юзэк, які цудоўна «балакаў» па-украінску і як ніхто іншы ўмеў ствараць сьвяты

Пасьля чарговай экскурсіі ў Горадню Юзэк вярнуўся ўшчэнт расчараваны.

— Яшчэ ў Летуве жыцьцё больш-менш цягнецца. А вось Беларусь...

Горадню падалася госьцю шэрай, бруднай, нехайнай. А крамы ледзь не выклікалі шок.

— Самае прыкрае тое, што я так і не адчуў, што пабыў менавіта на Беларусі: беларускай мовы нідзе не пачуў, не бачыў нічога адметнага, беларускага... Падалося, што большая частка людзей зусім апалітычная, іх не хвалюе нічога, акрамя ежы й адзеньня.

Камуністы хацелі, каб я не быў палякам, ты — беларускай ці расейкай. Яны хацелі вывесці новую пароду людзей — «советский народ». Без каранёў, без памяці, без мовы... І ім многае ўдалося...

Юзэк трапіў у Друскенікі выпадкова. Цікаўнасьць прывяла. Аб'ездзіўшы ледзь не ўвесь сьвет, добра вывучыўшы Эгіпэт і Мэксіку, Турцыю й Кітай, Англію й Канаду, Індыю й Нямеччыну, дасягнуў і былога СССР. Часта бывае на Украіне. Вельмі блізка пазнаёміўся з гісторыяй і літаратурай украінскага народу, а мову вывучыў дасканала!

Цяпер яго «хвароба» — Летува. Цікавіць усё: палітыка, эканоміка. А найбольш — лёс палякаў, для якіх Летува стала Радзімай. З гэтай нагоды ездзіў у Вільню, меў шмат незабыўных сустрэчаў і знаёмстваў.

— Я вельмі паважаю летувіскі патрыятызм, але хацелася б, каб нацыянальныя меншасьці мелі большыя магчымасьці для свайго разьвіцця й існаваньня, — распавядае Юзэк. — Многія мае новыя знаёмыя — палякі з Віленшчыны — адзначалі, што яны ўсё ж адчуваюць сябе чужымі ў сваёй дзяржаве, нягледзячы на ўсе намаганьні быць не госьцем, а гаспадаром, нягледзячы на добрае веданьне летувіскай мовы.

Юзэк — не палітык, не эканаміст,

(Заканчэньне. Пачатак у № 41).

не гісторык, не дасьледчык мінуўшчыны. Ён звычайны фэрмэр з паўднёвага польскага ваяводзтва. Мае добры кавалак зямлі, вялікую птушкаферму, і амаль увесь час жыве ў звыклых, зусім прازیстых клопатах пра сям'ю, дом і зямлю. Немалым потам здабыты дабрабыт дазваляе дбаць пра душу, мець ваяжы па ўсім белым сьвеце, калекцыянаваць карціны, вывучаць мовы й культуры розных народаў...

Яго вельмі ўразіла, што адна з нашых агульных сябровак Галя з Воранаўскага раёна, полька па нацыянальнасьці, ня ведае роднай мовы, а другая, беларуска, ня можа размаўляць па-беларуску. А яшчэ здзівіла, што калі ў рэстарані замовіш на дваіх з сябрам «чатыры разы па пеньцэдзэсэнт», абавязкова прынясуць два разы па сто... А яшчэ тое, што ў самай вядомай прыватнай кавярні Друскенікаў пасярод залы — дзірка ў падлозе. А яшчэ тое, што летувіскія рынкі ломяцца ад беларускага харчу, а ў беларускіх крамах нічога няма.

Аднойчы адчуўшы сябе чалавекам...

«Аднойчы адчуўшы сябе чалавекам, немагчыма стаць зноўку духоўным бадзягам...» — гэты радок я запісала ў нататнік 4 кастрычніка. Крыжавы падзеі ў Маскве настолькі ўразілі ўсіх нас!

— Бог, не дапусьці вяртаньня да старога... — бясконца паўтарала кабета з суседняга пакоя.

— Рыхтуйце, дзяўчаткі, сухары, — не зусім весела жартаваў знаёмы паляк.

— Вяртаньне да старога немагчыма, — падбадзёрваў усіх аптыміст Лайміс.

Лаймісу лёгка быць аптымістам — ён жыве ў Летуве. Мы — у Беларусі, урад якой кожны свой крок зьвярае па Расеі.

Я ўпэўнена ў тым, што выраджэньне чалавека спынена. Толькі ў летувісаў гэта адбылося значна раней. У нас гэта яшчэ будзе працягвацца. Рабкая маўклівасьць, пакорлівасьць адбываюцца ў нябыт не адразу.

Новы ўрад? Калі ён будзе? Ці будзе ён лепшы за стары? Альбо ў ім зноў засядуць учарашнія намэнклятуршчыкі й насуперак здравому сэнсу будучы трымаць раўненьне на Маскву, чакаць «каманды» зверху, імкнуцца да саюзу?

Салодкае слова — незалежнасьць. Для беларусаў — занадта ўжо абстрактнае.

Мінулай зімой, калі старэйшая з «пятнаццаці сясьцёр» Расея, вырашыла правучыць ганарлівую Летува й перакрыла ёй кісларод (а дакладней, газ і нафту), летувісы сядзелі ў халодных кватэрах, без гарачай вады. Былі збоі з прадуктамі, спыняўся транспарт... Але людзі верылі свайму ўраду, хацелі перамен і ведалі, дзеля чаго пакутуюць.

Наш жа ўрад, абвясціўшы незалежнасьць, не паспеўшы зьмяніць сымболі, падняў рукі ўгору адразу, варта было Ельцыну прыкрыць краны з газам ды іншым палівам. А беларускі люд залямантаваў: «Ня трэба незалежнасьці, абы цёпла было й паесць халупа!» Вось ён, наш сапраўдны, «саўковы» патрыятызм...

Якое салодкае слова — незалежнасьць! Толькі шкада, што пакуль не пра нас пісанае.

Бажэна, якая ўвесь час шукае свае карані

Аднойчы мяне амаль што ўкралі.

Высокая, з кароткай стрыжкай кабета ў акулярах загадкава клікала мяне за сабой. І я падпарадкавалася гэтай дзівацы, бо даўно вельмі люблю такіх людзей.

— Бажэна, — жанчына ветліва працягнула руку і ўсьміхнулася. — Я больш люблю Усход, чым Запад. І мне бліжэй беларус, расеец, летувіс, чым француз ці англічанін.

— Што ж, будзем знаёмыя, — адказала я, ўзрадаваная магчымасьці пагутарыць з неардынарным чалавекам.

Мы прасядзелі ў кавярні дзьве гадзіны, потым доўга блукалі па аляях парку. Знаходзілі агульныя інтарэсы й погляды, бы дзеці, шчыра радаваліся.

Бажэна скончыла Варшаўскі ўнівэрсітэт, потым удасканальвала свае веды ў вобласьці замежных моў у Парыжы. Перакладчыца з французскай і гішпанскай моў. Пяць апошніх гадоў пражыла ў Парыжы й лічыць гэтыя гады самымі яркімі й незабыўнымі ў сваім жыцьці.

— Раскажы пра Парыж... — прасіла я Бажэну й слухала яе апавяды, як цудоўную казку.

Калі ў маёй новай сяброўкі быў сумны настрой, я ведала, прычына гэтаму — не палудзень ці халодны дождж, а якая-небудзь зьява сацыяльнай няроўнасьці людзей. Бо болей за ўсё яна хоча, каб усе людзі мелі роўныя магчымасьці для жыцьця й творчасьці.

— Гэта хвароба ня толькі ваша, — з горыччу кажа яна. — Польскае грамадства нічым не адрозніваецца ад вашага: усё, што раней было добрым, чыстым, сьвятым, раптам стала брыдкім, брудным. Нельга адное і тое ж спачатку прымаць, цаніць, а потым ганьбіць. Гэта сьмешна. Усе былі атэістамі, а раптам сталі вернікамі. Усе былі камсамольцамі, а цяпер лічаць за сорам нават узгадваць пра гэта... Так прасьцей — не змагацца з памылкамі, не зьмяняць нешта, не паляпшаць, а ў адзін момант усё перакрэсьліць, зламаць, ад усяго адхрысьціцца... і, сядзячы на пустым мейсцы, чакаць новых ідэалаў.

Бажэна некалі не захацела вывучаць нямецкую мову, бо ненавідзела фашыстаў. Разышлася з каханым чалавекам, бо даведалася, што ён «прадаваў» свае мазгі багатаму й вельмі недалёкаму начальніку. Да сьмерці даглядзела чужую бяздомную бабулю, бо так падказвала сумленьне. І ніколі не ходзіць у касцёл дзеля цікаўнасьці ці моды, мае ўласнае меркаваньне на гэты конт. Не карыстаецца касмэтыкай, імкнецца быць натуральнай і зьнешне, і ў адносінах да людзей. А яшчэ — увесь час шукае свае карані, сваіх далёкіх продкаў і піша гісторыю роду.

Мне было страшна прызнацца, што я не памятаю, як называліся мае продкі. Тут не забыцца б, як клічуць стрыечных братоў ды сясьцёр! А Бажэна з любоўю распавядала мне гісторыю сваёй прапрапрабабкі, якую ўсе вельмі любілі.

— А ведаеш, чаму я прыехала адпачываць менавіта сюды? — аднойчы падчас такой гамонкі спытала мяне сяброўка. — Была ў адным архіве, перакапала ворах літаратуры й высьветліла, што адна з галін майго роду вядзе ў Летува, у Зарасайскі край! Днямі адпраўляюся туды. Паехалі разам!

Як хацелася кінучь усё й зьехаць у невядомы нам абедзьвюм мясціны! Але голас розуму паўтараў: «Санаторнае лячэньне нельга перапыняць...» і Бажэна паехала ў Зарасай адна. Яе голас розуму быў сугучны з голасам яе пачуцьцяў...

У кожнага з нас свае каштоўнасьці. Зыходзячы з іх, мы будзем сваё жыцьцё, прагнем чагосьці, да чагосьці імкнемся. Хтосьці марыць прыбдаць

прыгожую вопратку ці новы гардэроб, пабудоваць уласны дом, лецішча, лэзью, набыць машыну. Хтосьці — напісаць кнігу ці скласьці музыку, вывесці новыя сарты рукаў ці пераадолець непераадольную вышыню. Нехта — знайсці свае карані й адчуць гармонію чалавека й сьвету...

Матэрыяльнага дабрабыту дасягнуць нялёгка, але магчыма для многіх, хто гэтага хоча. А вось духоўнага... Да яго прыйдуць вельмі нямногія. Здаецца, Бажэна ў ліку гэтых шчасліўцаў...

Ад'язджаю... Скончылася сьвята, падоранае лёсам. Упершыню, разьвітваючыся з Друскенікамі, стрымліваю сьлёзы, бо ўпэўнена, што яшчэ ня раз вярнуся сюды. Я пакідаю сэрца тут. Сэрца й думкі. Тут жыве мая даўняя туга, мая самота — пачуцьцё цудоўнае і ўрачыстае, якое захапіла мяне ў палон некалькі гадоў таму і для барацьбы з ім я больш ня маю аніякіх сіл.

... Мяска. Нехта ў аўтобусе выказаўся: «Панавыдумвалі, гады! Раней жылі адной сям'ёй, а цяпер, бы ад ворагаў, аддзяліліся...» Я не лічу патрэбным ні з кім спрачацца, але дакладна ведаю, ад каго ўсё больш трывала аддзяляецца незалежная Летува. Ад таго вар'яцтва, якое нядаўна закліснула Маскву, ад той рахманасьці й абьякавасьці, якая апанавала большасьць маіх сучаснынікаў, ад чорнай нянавісьці, якая патапіла ў крыві Абхазію й Грузію, ад броду.

У нашым аўтобусе абмяркоўваюцца гандлёвыя справы: курс літа й даляра, цэны на самыя хадавыя тавары на торжышчы, выгодаўнасьць ваяжы з Беларусі ў Летува.

Як мне шкада іх усіх! Амаль штодзень яны бываюць у Друскеніках і, упэўнена, ніколі не сустракалі сьвітанак на востраве Каханьня, і ня чулі надрыўнага плачу івалгі, не блукалі па самых запаветных сьцяжынках і не трапілі пачуцьця часу, патапаючы ў залатой лістоце старога-старога парку, разам з восеньню не кружыліся ў восеніскім вальсе й не забываліся пад усепераможныя гукі аргана, ня чулі, як гучыць стары раэль у доме Чурлёніса і як сьпяваюць драўляныя скульптуры ў парку «Лясное рэха»...

31 сьнежня 1993 г.— 6 студзеня 1994 г.

6

ПАД САМЫ НОВЫ ГОД

Калісьці Новы год сьвяткавалі інакш

Зараз модна казаць, што Новы год — гэта сямейнае свята. А вось 95-гадою дзед Якуб з Горадні так ня лічыць, і ўспамінае, як Новы год і Каляды сьвяткавалі раней.

Вёска Вышкава, дзе ён нарадзіўся, знаходзіцца на паўднёвым-заходнім узбярэжжы Наваградка. Жылі ў ёй каталікі, праваслаўныя, іўдзеі. Жылі дружна, сябравалі. Калі ж надыходзілі зімовыя свята, то гэта быў фэст для ўсіх. Я нарадзіўся ў 1898 годзе. Калі мне споўнілася 13 год, старэйшыя хлопцы ўзялі мяне калядаваць. Адразу зазначу, што каталіцкія Каляды праходзілі сціплай. Нашы ж, праваслаўныя Шчодрыя вечары, у параўнаньні з астатнімі, былі велічныя і працяглыя каля дзевяці тыдняў. На Новы год бацькі хадзілі да суседзяў у госьці, потым агульная сямейная вячэра. Мы, дзеці, рабілі зорку (вярцён), шыкавалі разнастайныя строі нападбэнства птушак, зьявляючы, бабы Ягі, нараджаліся ў іх і ўвечары на каляду абыходзілі з сьвятымі сьпевамі кожную хату вёскі. Выключэння не рабілася анікому. Паўсюдна ў сваіх сьпевах ухвалялі Ісуса Хрыста — Сына Божага. Гаспадары выносілі нам калядае (пачастункі). Хто — грошы, хто каўбасы, а хто і зьявляў усіх за сьвяточны стол і частаваў моцным.

Калі ўся вёска спазнала нашыя сьпевы і запаліла нам, ішла падлічка здабытка. Дзялілі ўсё парову, неслі дахаты, а потым вярталіся, каб працягваць вясельле. Хлопцы дужаліся, дзяўчаты сьпявалі. Напрыканцы Шчодрага Вечара хлопцы наўмысна бралі барану і цягнулі яе вакол вёскі — гэта каб вясковыя дзяўчаты не павышчалі замуж за чужых хлопцоў. Дзяўчаты бегалі, перашкаджалі, але сварак не было. Пасьля бараны зьяўляўся гармонік, наноў былі танцы, сьпевы, гульні. Ужо на зорку, перад самым адыходам дадому, пачыналіся кніны. Сваймі ж вясковым падпіралі дзьверы, затыкалі саломой комін, нават маглі перанесці

нейкую маёмасьць аднаго гаспадара да другога. Але ніхто за гэта не зьлаваў, усё зыходзіла на жарты.

Так было да першай сусветнай вайны. У дваццатыя, калі ўсталявалася на Наваградчыне польская ўлада, прывілеі пачалі аддавацца каталікам. Нашыя Навагодне-калядныя жарты прыйшліся ім не да спадабы. Паліцэйскі скаргі да Гміны і паліцэйскіх пастарункаў. Завадатары выклікалі, часам каралі. Але ўсучушы пра кару, складалі скаргі адразу ж бег на пастарунак і сам прасіў не караць свайго жартаўніка, бо за скаргу на жарт ў Сьвяты вечар ён рабіўся пасымешышчам на ўсю вёску.

Польскі час мінуў. Калі прыйшлі ў 1938 годзе бальшавікі, то ўсе зімовыя свята адрозьніліся пайшлі на паніжэньне. Зьніклі вясёлыя сьпевы, гулі. Навокал зрабілася сумна. А чаго было веселіцца, як цяпер сем і працавітых, сумленых людзей вывозіліся.

І потым, у гады Савецкай ўлады, нашы народныя зімовыя свята былі пазбаўлены асалоды забаваў. Усё рабілася так, каб знішчыць народныя традыцыі. І бягучай уладзе ўдалося гэта зрабіць. Людзі пачалі баяцца, хавацца, зайздросціць. Раней як было? У любой хаце госьці былі рады, частавалі чым маглі, і ўсе былі задаволены. Цяпер нейкае спаборніцтва — ў каго лепшы стол. Асоль і зайздросць, і сквапнасьць, і многае іншае, што адсутнічае ў душах сталых людзей.

Мы кожны год ладзім дома свята, ходзім да сваякоў, знаёмых. Сёлета таксама я і мая 87-гадовая бабуля Яніна пойдзем ў госьці, да дзяцей, да ўнукаў. Павіншваем іх з Новым Годам і Нараджэньнем Ісуса Хрыста.

Дарэчы, у свае 95 год дзед Якуб трывае невялічкую пасеку, садок і гароднічкі. Са ўсёй гаспадаркай ўпраўляецца разам з бабуляй.

Падрыхтаваў
Г. АСТРОЎСКІ.

Чакаем пераменаў

Напярэдадні навагодніх сьвятаў да рэдакцыі «Паноні» завітала шмат людзей. Для гасьцей было заданае пытаньне: «Чаго чакаюць яны ад Новага года?». З найбольш цікавымі выказваньнямі газэта знаёміць сваіх чытачоў.

Іван Раманавіч ЦЯРЭШКА — загадчык афтальмалягічнага аддзяленьня ТМА № 2: «Ад Новага года чакаю ня шмат, але спадзяюся на пэўныя перамены ў галіне мэдыцыны. Тут я маю на ўвазе страхавую мэдыцыну. Па-другое, спадзяюся, што значна галасей заявіць аб сабе прыватная мэдыцына. Гэты год даў ёй падмурак, з якога добра стартаваць. Вынікі, якія маюць прыватнікі, радуць. Па-трэцяе, маю надзею, што абудуцца зьмены і ў забесьпячэньні шпіталью і паліклінік неабходным сучасным абсталяваньнем і мэдыкамэнтамі. Зрухі тут мне бачацца не ў цэнтралізаваных, размяркоўваемых зьверху пастаўках, а ў наладжаньні партнёрскіх сувязяў. Канешне, з абавязковым сэртыфікатам якасьці».

Аляксандр САЖЭНЬ — прэзідэнт зьнешнегандлёвай фірмы «Інтэрсэрвіс»: «Найперш я звязваю свае надзеі з выбарамі ў надыходзячым годзе, пасьля якіх прафэсійны парламент распрацуе й прыме пакэт так пажаданых прыватнікам законаў. Упэўнены, што гэтыя законы паспрыяць як мясцовым, так і замежным інвэстам. Гэта, ў сваю чаргу, спрыяльна адаб'ецца на канкурэнтаздольнасьці тавараў беларускага рынку. Думаю, што падмацаваны законам прыватны бізнэс разам з дзяржаўнай вытворчасцю значна палюняць спусьцелья за апошні час паліцы нашых крамаў. Яшчэ чакаю ад наступнага года таго, што ён, нарэшце, пад уплывам рэальнасьці зможа павярнуць беларускі дзяржаўны карабель на 180 градусаў, які, нарэшце, пойдзе сваім сувэрэнным курсам як у палітыцы, так і ў эканоміцы».

Маёр памежнага войска Хведар ДЗІСКАВЕЦ ад надыходзячага года вялікіх пераменаў не чакае. Але спадзяецца, што ўрэшце рэшт атрымае жытло й зможа адыйсьці на рэнт. Праўда, Хведару Уладзіміравічу хацелася б, каб ці стары, ці новы ўрад зьнізілі, нарэшце, інфляцыю, а то, як лічыць спадар Хведар, яму давядзецца шукаць працу ці ісьці на торжышча спэкуляваць, а гэта пярэчыць гонару беларускага афіцэра.

Віталій БУРЛА — вадзіцель аб'яднаньня «Гроднаэнерга». «Новы год не прынесе задавальненьня рабочым. Яны па-ранейшаму будуць самай неабароненай часткай працаздольнага насельніцтва. Думаю, што

беспрацоўе ўзрасьце і дасягне крытычнай мяжы. Каб пазьбегнуць самых небясьпечных вынікаў, неабходны перавыбары ўраду. Хоць кажуць, што коней на пераправе не мяняюць, але каб зрушыць наперад рэформу — гэта трэба, бо гульні ў эканамічны саюз і рублёвую зону надакучылі. Гэта ж не сакрэт, што тых самых энэрганабытаў не хапае самой Расеі. Яскравы прыклад — спыненьне заводу «Аўтаваза», «КаМаЗа», а то і цэлых вабласцей».

Аляксандр ВАЎКОВІЧ — зубны тэхнік дзіцячай паліклінікі: «Чакаю ад 1994 года хоць якой стабілізацыі. Спадзяюся на тое, што нашыя грамадзяне стануць багацейшымі. Вельмі ўжо надакучыла назіраць, як нашы кліенты ад зьбядненьня наўзамен залатых каронак ці пласцінак выбіраюць самыя прасьцёныя і танныя пластмасавыя пратэзы. У той жа час турысты з Польшчы не адмаўляюцца замовіць сабе штучныя зубы з напыленьнем ці ставяць нават золата».

Аляксей КРАЎЧУК, сем год, Горадня: «На Новы год чакаю падарунка. Хацу, каб усё значна патаньнела, бо вельмі ўжо надакучылі дома размовы бацькоў аб непамерных коштах. Асабліва дрэнна, калі бацькі пачынаюць расказваць аб цяжкім жыцьці ў размовах, якія тычацца цукеркаў і новых цацак».

Прагноз на 1994 год

Вячаслаў Францавіч Кебіч пачне штодзёна карыстацца беларускай мовай.

У мэтах заахвочваньня людзей да плёнай працы выпусьцяць медаль «Герой постасцыялістычнай працы», які будзе вырабляцца з чыстага золата.

Па заведзенай традыцыі ў Расеі пачнецца падрыхтоўка да новага птушч.

Будзе складзены «Коджс будаўніка капіталізму».

Нарэшце, скончацца баявыя дзеяньні паміж Армэніяй і Азербайджанам. ААН разгледзіць пытаньне аб далучэньні Нагорна-Карабахскай аўтаномнай вобласьці да Грузіі ў якасьці кампэнсацыі за Абхазію, якая атрымала незалежнасьць.

З-за невысокай плацэжаздольнасьці насельніцтва рэспублікі значна зьнізіцца попыт на імпартныя тавары, што пагоршыць адносіны Беларусі з Турцыяй, Польшчай, Кітаем і іншымі.

Дэфіцыт паліва прывядзе да павышэньня попыту на веласіпеды, ролікавыя канькі і дошкі, і ў газэтах зьявіцца аб'ява наштат: «Мяняю мэтацыкл на веласіпед».

З-за недахопу лекаў і высокай цаны на іх у аптэках пачнецца інтэнсіўная нарыхтоўка лекавых расьлін: рамонкі, зьверабоя, падбела і іншых, якія стануць прэзідэнтамі на занясаньне ў «Чырвоную кнігу».

Экспанаты Цэнтральнага музэя імя У. І. Леніна будуць перанесены ў Маўзалей.

Каб падахоціць людзей набываць кнігі з творамі класікаў рускай літаратуры, выдавецтвы пачнуць зьявіцца на іх вокладах адлюстраваньне непакрытых жанчын.

Камэрцыйныя банкі адчыняць абменныя пункты валюты ва ўсіх крамах, а некаторыя — на прадпрыемствах, у навуцальных і дашкольных установах.

Прамаварныя крамы Украіны пачнуць продаж спэцыяльных кайстраў для нашэння грошай.

Каб зарабіць валюту для пазэжкі на спаборніцтвы за мяжу, беларускі спартсмены будуць вымушаны працаваць на бізнэсману ў якасьці цэнаахоўнікаў і выкідал у барах і рэстаранах.

Па прапанове Расеі ўзьмен на яе энэрганабыты ядзерны палігон з Сяміпаліска будзе перанесены ў Чарнобыльскую зону.

Да вясны значна зьменьшыцца колькасьць надворных пабудов прыватнага сектара Горадні, жыхары якога будуць выкарыстоўваць драўніну для ацяпленьня жылых памяшканьняў.

Будзе вырабляцца настолькі шмат рэкламы, што для яе паказу створаць спэцыяльныя тэлевізійны канал.

А. НАСТРАДАМЧЫК.

Вечарына ў тэатры Тызэнгаўза

26 сьнежня ў Лялечным тэатры Горадні адбылася Калядная ўрачынасьць.

А 19-ай гадзіне вечарыну распачаў Гарадзенскі духавы аркэстр пад кіраўніцтвам Г. Шомеха. А потым, пасьля ўступнага слова чароўных вядучых, закруцілася і паняслося... Чаго там толькі не было: і чэрці, і анёлы, і розныя пэрсанажы са старажытных беларускіх паданьняў. У сьвяточным фэсьце ўдзельнічалі як самыя маленькія, так і людзі паважанага ўзросту. Гучала й беларуская, й польская мовы, сьвяточныя калядныя сьпевы ў гонар нараджэньня Божага немаўлятка. Гледачы й выступаючыя былі як адзінае цэлае. А калі на сцэне зьявіліся паходняўцы пад выглядам калядоўшыкаў, то паставілі ўсіх, як кажуць, на вушы. Сцэна ператварылася ў сапраўдную вясковую хату: частушкі, калядныя песьні, пляскі, шчырыя пажаданьні на будучыню. Не абыйшлося, вядома ж, і без знамянтай казы.

Карацей, на карнавал, які павінен быў адбыцца адразу пасьля прадстаўленьня, усе пайшлі ў сапраўдным сьвяточным настроі.

Вечарына ўдалася. Нельга было й падумаць, што зьбярэцца столькі жадаючых правесці разам гэты вечар. І ад цікавасьці

я запытала ў маіх суседзяў па зале: «Чаму яны прыйшлі сёньня ўвечары менавіта сюды?»

Сталы мужчына, што сядзеў разам з маленькай дзяўчынкай, адказаў так: «Сам я вясковы, і гэта ўсё мне добра вядома, нават шкада, што даваўся пераехаць у горад. А вось унучцы ўжо няма дзе гэта ўбачыць. І ёй вечарына вельмі падабаецца».

«Я сама са сталіцы, — адказала жанчына, што сядзела з другога боку ад мяне, — а на гэце свята Божага Нараджэньня прыехала да сваякоў у госьці. У вёсцы ніколі не была, тым больш на якіх-небудзь святах. І калі даведалася аб вечарыне — адразу вырашыла, што пайду, бо вядома ж, што на жал, толькі на вёсцы людзі здолелі захаваць абрад калядаваньня такім, які ён быў яшчэ ў старажытнасьці. Вось сёньня я ўпэўнілася ў гэтым і шкадую толькі, што так позна».

На мінулагаднія Каляды ў Лялечным тэатры таксама адбылася вечарына. І хацелася б, каб традыцыя такіх Калядных вечарын замацавалася так жа надзейна ў нашым жыцьці, як прыгажуня-елка пад Новы год.

А. МАРЦУЛЬ.

Напярэдадні калядаў

23—24 сьнежня супрацоўнікамі Гарадзенскага музэя гісторыі рэлігіі для школьнікаў горада ладзіліся перадакалядныя свята. Ва ўтульнай зале Базыльянскага кляштара пра нараджэньне Хрыста, пра Бога ў першы вечар распавядаў вучням дваццаць пятай школы грэка-каталіцкі сьвятар. Ён павіншаваў дзетак са сьвятамі, пажадаў ім пасьпехаў у вучобе, патлумачыў зьяўленьне ў Беларусі вуніцтва, як гэтая вера пазней была забаронена расейскімі царамі, а таксама апавядаў аб сёньняшнім яе адраджэньні і запраціў дзетак на набажэства, якое адбываецца а 15 гадзіне кожную нядзелю ў гарадскім Доме культуры. Пасьля яго выступу ў выкананьні ансамбля старажытнай музыкі Гарадзенскай капэлы гучалі мэлэдыі французскіх кампазітараў эпохі Адраджэньня.

У другі вечар каталіцкі сьвятар пабываў з віншаваньнямі ў школе-інтэрнаце для дзяцей з непаўнацэнным зрокам. Ён таксама распавядаў ім пра свята, і кожнаму падарываў па маленькай паштоўцы з выявай нараджэньня Хрыста. У гэты вечар для дзетак у выкананьні ансамбля старажытнай музыкі Гарадзенскай капэлы гучалі мэлэдыі італьянскіх кампазітараў. Вельмі ўдала выступіў дзіцячы ансамбль «Дударыкі» пад кіраўніцтвам гарадзенскага кампазітара Петрашэвіча.

Вучні і настаўнікі былі ўражаны вечарынай, яны падзякавалі супрацоўнікам музэя, сьвятару, артыстам, засьпявалі для іх калядную песьню.

Ф. МАЛЕЦКАЯ.

Дзьмухаўцом быць — нялёгка жыць

Жартоўна-іранічнае выслоўе ў адрас сталага пакаленьня — дзьмухавец, — вельмі дарэчы.

Куды ж нам дзець свае адзіноту і старасьць? Нікому мы не патрэбныя і ніхто аб нас дбаць не зьбіраецца, нават уладныя. Пакуль трымаецца на нагах — мадуць стары, і сам шукай прытулку.

Так і я вырашыў самастойна пашукаць высьце. Атрымаў пэсію дзю хутчэй да крамы купіць сёе-тое, пакуль не перацанілі. Заходжу ў краму № 5, што па вул. Савецкай, — бацюшкі сьветы, якія там кошта: мяса — каля 10 тысяч, малака на сотні лічыцца, яйкі — толькі цэдлік з коштам ад іх застаўся. Ну, думаю, ня буду тут сябе сароміць з 30 тысячамі свайго рэнты, а пашукаю краму, дзе танней.

Хамянуўся на прыпынак, а там людю

чакае на тралейбус, што мяне чуць не задушылі пры пасадцы. Вось табе, думаю, й павага для старых. Разчуліўся я, чуць не заплакаў. Падумаў, зайду да аптэкі, куплю заспакойваючы нэрвы лек. Падышоў да вакенца, прашу ў аптэкаркі: дайце мне што-небудзь ад нэрваў, а сам сваё пасьведчаньне на ільготы ёй бліжэй да вачэй піхаю. Але што ёй пасьведчаньне, яна як гуркне: няма лекаў, усе ліміты скарыстаныя, ня бачыш — Новы год на носе.

Паклыпаў я ні з чым дахаты, а па дарозе прыйшла мне ідэя, што, калі ў нашым горадзе з'арганізаваць танную краму, спэцыяльныя тралейбусы, аптэку і, каб з подпісам — толькі для рэньцстаў, толькі для дзьмухаўцоў.

В. СЕГІНЬ,
пэнсіянэр.

31 снежня 1993 г. — 6 студзеня 1994 г.

7

3, ПОНЕДЕЛЬНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
16.30. Каралейскае палаванне. 17.30. Навіны (з сурдаперакладам). 17.40. Для дзяцей. Казкі навагодняй елкі. 18.15. Дэзін Прынямання. (Гр.). 18.25. Размова з нагоды. Сустрача ў клубе ветэранаў г. Гродна з кіраўнікамі сродкаў масавай інфармацыі. (Гр.). 19.25. Што на свеце пачуваецца... 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.35. Пад купалам сусвету. 21.45. Пяць хвілін на жарты. 21.50. Спартыўны тэлекурс ер. 22.10. Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 22.15. «Фенікс». Маст. фільм. 23.15. Ніка. 23.30. Тэлевізійны дом кіно.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
6.30. Час сілы духа. 7.30. 20.00. Новости. 7.50. Утренняя гимнастика. 8.00. Автошоп. Гонка звезд-94. 8.25. Охраняя граната. 8.55. Медицине тебе. 9.25. Кукла моей мечты. 10.15. Пространства великих реальностей. 11.15. Гол. 11.45. Телевизионный конкурс «Хрустальный башмачок». 13.05. 14.25. Премьера худ. фильм «Возвращение в затерянный мир». 1-я и 2-я серии (Великобритания). 14.00. Новости (с сурдопереводом). 15.10. «Любовь с первого взгляда». Для самых маленьких. 15.50. Премьера док. фильма «Один час в оружейной палате». 16.50. Погода. 16.55. Худ. фильм «Виват, гардемарины!». 1-я и 2-я серии. 18.30. Созвездие добра. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.45. «Море смеха-93». Фестиваль юмора и сатиры. 21.40. Пресс-клуб. 23.10. Шоу Б. Моисеева. В перерыве — Авторалли Париж — Даккар — Париж. Новости.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.30. Студия «Рост». 7.45. Наш сад. 8.15. Пилигрим. 9.00. Непознанная Вселенная. 9.30. Здоровье. 10.00. «Тайны темных джунглей». Худ. фильм. 3-я серия. 11.40. Аты-баты... 12.10. Кипрас Мажейка. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.20. Премьера худ. телефильма «Бросок, еще бросок» (Канада). 8-я серия. 14.15. Мульти-пульти. 14.25. Лучшие игры НБА. 15.25. Спасение 911. 16.20. Мы артисты, наше место в бунте... 17.45. Премьера док. телефильма «Россия молодая». 1-я серия. 18.40. Абракадабра. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. «Блюдо с дичью». Художественный фильм. 20.25. Хроно. 20.55. Телевизионный театр России. 22.20. Автомиг. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Премьера телеэкрана. «VIP (Очень важная персона)». Худ. фильм (Польша — Франция — Бельгия). 00.25. Центр Стаса Намина.

ПОЛЬША-I
13.15. «Семейный альбом». Фильм на английском языке. 13.40. Английский язык для детей. 13.45. Программа для подростков. 14.30. Школы в Европе. 14.50. Документальный фильм. 15.45. Вопросы о постмодернизме. 16.20. Можешь на меня рассчитывать. 16.25. Как Фишер строит Париж. 16.55. Программа на вечер. 17.05. Программа для подростков. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Кант. 18.40. Домашний юрист. 19.05. Комедийный сериал пр-ва США. 19.30. Народная культура. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.00. Прямо из Бельведера. 21.20. Телетеатр. «История одного дня с эпизодом». 22.25. Миниатюры. 22.30. Публицистическая программа. 22.55. Лексикон польской развлекательной музыки. 23.10. Репортажи. 00.00. Новости. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.35. «Жизнь на продажу». Сериал пр-ва Италии. 02.05. Развлекательная программа.

ПОЛЬША-II
12.00. Панорама. 12.05. Студия второй программы. 12.10. 7 дней польского спорта. 13.00. Документальный фильм. 14.00. Панорама. 14.05. «Сорокалетний — двадцать лет спустя». 15.00. Публицистическая программа. 16.00. Тележурнал. 16.25. Приветствие. 16.35. Мульти-серия. 17.00. Панорама. 17.05. Спортивная студия. 17.15. Тележурнал. 17.40. Обзор кинохроники. 18.15. Польская кинохроника. 18.30. «Покорения». Сериал пр-ва США. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. Концерт. 21.00. «Молнии». Сериал пр-ва США. 21.25. Автожурнал. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.40. Репортеры двойки представляют. 23.05. «Флэш». Фильм пр-ва Германии. 00.35. Документальный фильм. 01.05. Панорама. 01.10. Концерт. 01.40. «Молнии». Сериал пр-ва США.

4, ВТОРНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Рання рэспубліка. 8.10. 21.35. Пад купалам сусвету. 8.20. 21.55. Пяць хвілін на жарты. 8.25. «Дума». Фільм-канцэрт. 9.05. «Фенікс». Маст. фільм. 10.05. «Ружовы вечэр». Тэлефільм. 10.25. «Дзікія лебедзі». Маст. фільм з субцітрамі. 11.50. 15.35. 17.40. Мультифільм. 12.05. «Шэраманец». Маст. фільм. 13.30. Навіны. 13.40. Дзелява хроніка. 13.50. «Казкі, казкі старога Арбата». Маст. фільм. 15.55. «Нові К»-топ-10. 16.55. Тэлебярка. 17.05. Як нараджаецца музыка! 17.30. Навіны з сурдаперакладам. 17.50. Складчына. 18.05. Дзелява хроніка. 18.15. Дэзін Прынямання. (Гр.). 18.25. «Вячэрні канал». Інфармацыйна-музычная праграма. (Гр.). 19.20. Эканамічная хваля. Спэцыяльнае і рэалі. Прымаючы ўдзел народныя дэпутаты Рэспублікі Беларусь. Прамая лінія. 20.20. Прэм'ера дак. фільма «Люстравады». 20.30. Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. Надвор'е. 22.00. «Ніхто, акрамя цябе». Тэлесерыял. 22.50. «Францыя ў 90-х гадах». Дац. фільм. 23.50. Ніка.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00. 8.00. 20.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. 10.50. 13.20. Мультифильм. 8.20. Посмотри, послушай... 8.40. Премьера худ. фильма «Просто Мария» (Мексика). 9.30. День рождения домосильки. 10.20. Фильм — детям. «Капитан». 11.00. 14.00. 17.00. Новости (с сурдопереводом). 11.20. Балет «Хрустальный башмачок». 13.40. Премьера док. фильма «Звезды России. Тая Остриганя». 14.25. Предприниматель. 15.15. Премьера мультфильма «Приключения Тедди Ракспина» (Англия). 16.10. Из глубины времени... 16.50. Азбука собственности. 17.25. В. Козин. «И в дальний путь на долгие года...». 17.55. Документы и судьбы. 18.00. «Просто Мария» (Мексика). 18.50. Тема. 19.35. Созвездие добра. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.45. Миниатюра. 21.00. Браво-93. 22.15. Поэтический альбом... 22.35. Игра «Теледарт». Премьера худ. фильма «Калифорнийский Казанов». (США). В перерыве — Авторалли Париж — Даккар — Париж и Новости.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.20. Требуется... Требуется... Требуется... 7.30. Время деловых людей. 8.00. Звездочет. 8.25. Под чуждым шатром Петра Деметра. Передача 3-я. 11.00. «Сказка странствий». Худ. фильм. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Премьера худ. телефильма «Бросок, еще бросок» (Канада). 9-я серия. 14.20. Аниматика. 15.05. Телегазета. 15.15. Параллели. 15.30. Там-там новости. 15.45. Студия «Рост». 16.15. Новая линия. «Николай Кузнецов». Легенды продолжают... 17.00. В доме на Стремянной. 17.15. Золотая ветвь. 17.45. Давайте разберемся. 18.00. Миф Дмитрия Покровского. 18.45. Давайте каждый день. 19.25. Премьера худ. телефильма «Санта-Барбара». 26-я серия. 20.15. «Степ». Мультифильм для взрослых. 20.25. Плоды просвещения. 21.10. Кино в янвее. 21.25. Джентльмен шоу. 22.20. Автомиг. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. «Музыкальный фестиваль в Микелли». Передача 4-я. 23.05. Поэт Александр Подболотов. 23.50. Концерт джазовой музыки.

ПОЛЬША-I
13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Для детей. «Тик-так». 14.30. Образовательное телевидение. 14.35. Наша Балтика. 14.50. Кухня. 15.05. Клуб домашнего компьютера. 15.20. В кругу науки. 15.45. Счет математики. 16.00. Рисуй с нами. 16.15. Со знанием по жизни. 16.30. Джойстик. 16.55. Программа на вечер. 17.05. Программа для детей. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Спортивная студия. Турнир четырех трамплинов. 19.05. «Марфи Браун». Сериал пр-ва США. 19.30. Чрезвычайный пересмотр. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.00. Сеймограф. 21.25. «Страшный сон». Фильм пр-ва Польши. 23.15. Письма о хозяйстве. 23.45. Что нового. 00.00. Вечерние новости. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.30. Необычные биографии. 01.30. После полуночи. 02.15. Программа французского телевидения.

ПОЛЬША-II
12.05. Студия второй программы. 12.15. Программа о животных. 12.45. Отличия. 13.00. Биография. 13.30. «Флип и Флап». Комедия пр-ва США. 14.00. Панорама. 14.05. «Флип и Флап». Комедия пр-ва США. 14.40. Развлекательная программа. 15.00. Час откровения. 15.50. Документальный фильм. 16.30. Приветствие. 16.35. «Аннетта». Мульти-серия. 17.00. Панорама. 17.05. Спортивная студия. 17.15. «Дом». Тележурнал. 17.45. Отличия. 18.00. Животные в поговорах. 18.10. Католическая программа. 18.35. «Покорения». Сериал пр-ва США. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. Тележурнал. 20.05. Биография. 21.05. Тележурнал. 21.10. Главный выпуск новостей. 21.20. Сеймограф. 21.25. «Страшный сон». Фильм пр-ва Польши. 23.15. Письма о хозяйстве. 23.45. Что нового. 00.00. Вечерние новости. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.30. Необычные биографии. 01.30. После полуночи. 02.15. Программа французского телевидения.

5, СРЕДА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Рання рэспубліка. 8.10. 21.35. Пад купалам сусвету. 8.20. Надвор'е. 8.30. 21.55. Пяць хвілін на жарты. 8.35. «Крыж твой». Дац. фільм. 9.30. «Ніхто, акрамя цябе». Тэлесерыял. 10.15. «На вуліцы надзяраць». Тэлеанарыс. 10.40. Вельмі страшная гісторыя. Маст. фільм. 11.50. 17.40. Мультифільм. 12.05. 3 музыкі на «Ві». 12.35. Адвечны водгук праўды... 13.30. Навіны. 13.40. «Кур'ер». Маст. фільм. 15.05. Фільм-канцэрт. 15.40. Відэама-навідзіма. 16.40. На пытанні настаяніку адказваюць прадстаўнікі Міністэрства адукацыі. 17.30. Навіны (з сурдаперакладам). 17.50. «Апакатастасі». Дац. фільм. 18.15. «Дэзін Прынямання». (Гр.). 18.25. «Гардэнка». Літаратурна-мастацкая праграма. (Гр.). 19.20. Тэлежурнал. (Гр.). 19.40. Навіны. Даведзена ўлада. 20.20. Кінанарыс. 20.30. Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. Надвор'е. 22.00. «Ніхто, акрамя

цябе». 22.45 — Спартыўны стыль. 23.25. Ніка.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00. 8.00. 17.00. 20.00. 00.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. 10.50. 13.15. Мультифильм. 8.20. «Сорока». Детская информационная программа. 8.40. Премьера худ. фильма «Просто Мария» (Мексика). 9.30. Клуб путешественников. 10.20. «Маленькие звездочки». Заключительный концерт Всероссийского фестиваля юных исполнителей эстрадной песни. 11.00. 14.00. Новости (с сурдопереводом). 11.20. Фильм — детям. «Питэр Пэн». 1-я серия. 12.30. Цирк зверей. 13.25. Брэйн ринг. 14.25. Предприниматель. 15.15. Международный детский кинофестиваль. 15.35. Звездный час. 16.20. Премьера мультфильма «Летающий дом». 26-серия. 16.50. Технодром. 17.25. В эфире межгосударственная телерадиокомпания «Мир». 18.00. «Просто Мария». 18.50. За Кремлевской стеной. 19.30. Созвездие добра. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.45. Премьера худ. фильма «Таин Пикс». 19-я серия (США). 21.40. «Покорение-93». Фестиваль видеоклипов 1993 г. 23.40. «Голос Азии». IV Международный конкурс популярной музыки и песни. 23.50. Авторалли Париж — Даккар — Париж. 00.20. MTV.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.20. Требуется... Требуется... Требуется... 7.30. Время деловых людей. 8.00. Параллели. 8.15. Здоровье. 8.45. Доброе утро. 9.15. Белая ворона. 10.00. «Ностальгия» — музыка всех поколений. 10.30. Телевизионный театр России. 12.30. Мульти-пульти. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. «Король-дроздовик». Худ. фильм. 14.40. Разговор в волшебном доме. 14.55. Телегазета. 15.00. Азы карьеры. 15.15. М-трест. 15.30. Там-там новости. 15.45. Премьера худ. телефильма «Бросок, еще бросок» (Канада). 10-я серия. 16.40. Мульти-пульти. 16.45. Новая линия. 17.30. Мир и война. 18.00. Будни. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Премьера худ. телефильма «Санта-Барбара». 26-я серия. 20.15. Л-клуб. 21.05. Зал ожидания. 22.20. Автомиг. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Экран криминальных сообщений. 22.45. Полнолуние. 23.45. «К-2» представляет: «Поцелуй в диафрагму».

ПОЛЬША-I
15.30. Восхищения Малгожаты Незабитовской. 15.40. Документальный фильм. 16.05. Бездзорное Амазония. 16.30. Я причислял самых красивых женщин мира. 16.50. Какая школа? 16.55. Программа на вечер. 17.05. Программа для детей. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Экологический журнал. 18.40. Тележурнал. 19.05. «Самые большие записки». Сериал пр-ва США. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.05. Спортивная студия. 22.25. Концерт из Сараево. 23.30. Культурно-публицистическая программа. 00.00. Новости. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.30. «Игра в классы». Фильм пр-ва США. 02.15. Жизнь моя.

ПОЛЬША-II
12.00. Панорама. 12.05. Студия второй программы. 12.15. Спортивная студия. 13.00. Документальный фильм. 14.00. Панорама. 14.05. «Малый экран — большой формат». 14.50. Музыкальный фильм. 16.30. Приветствие. 16.35. «Каспер и его друзья». Мульти-серия. 17.00. Панорама. 17.05. Тележурнал. 17.20. Животные вокруг нас. 17.50. Розыгрыш лото. 18.05. Журнал купцов и промышленников. 18.30. «Покорения». Сериал пр-ва США. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. Документальный фильм. 20.30. Какой капитал. 21.00. Малый экран — большой формат. 21.45. Тени жизни. 22.00. Панорама. 22.30. Экспресс репортеров. 23.05. «В эфире». Сериал пр-ва США. 23.30. Театр в кадре. 00.20. Театральная программа. 01.00. Панорама. 01.05. Развлекательная программа.

6, ЧЕТВЕРГ

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Рання рэспубліка. 8.10. 21.35. Пад купалам сусвету. 8.20. Надвор'е. 8.30. 21.55. Пяць хвілін на жарты. 8.35. Складчына. 8.55. Мультифільм. 9.20. 22.00. «Ніхто, акрамя цябе». Тэлесерыял. 10.05. «Міхал Шамякі. Сповідзь мастака». Дац. фільм. 11.00. Парамоль. 11.35. «У маёй смерці прашу вініць Клаву К». Маст. фільм з субцітрамі. 12.50. Дорога да храма. 13.20. Дзелява хроніка. 13.30. Навіны. 13.40. «А світанні тут ціха». Маст. фільм. 1-я і 2-я серыі. 16.40. Тэлебярка. 16.50. «Чароўная папер». Навагодная казка. 17.30. Навіны (з сурдаперакладам). 17.40. Складчына. 18.05. Дзелява хроніка. 18.15. Абласныя навіны. (Гр.). 18.25. Навіны Бі-бі-сі. 19.00. Нараджэнне хрыстова. Вішыванне філарэта, мітрапаліта Мінскага і Слуцкага патрыяршага экзарха ўсёе Беларусі. 19.30. Гродзенскай студыі тэлебачання — 25 гадоў. (Гр.). 20.30. Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. Надвор'е. 22.45. Прэм'ера фільма-канцэрта Беларускага тэлебачання «Ансамбль танца Рэспублікі Беларусь». 23.25. Ніка. 23.40. Святочнае набажэнства ў Мінскім Свята-духавым кафедральным саборы.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00. 8.00. 20.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. 13.00. Мультифильм. 8.20. Мультифильм (США). 8.45. Премьера худ. фильма «Просто Мария» (Мексика). 9.35. Г. Венявский. Концерт № 1 для скрипки с оркестром. 10.20. «Алиса». Рождественская сказка для детей и взрослых. 11.00. 14.00. Новости (с сурдопереводом). 11.20. Фильм — детям. «Питэр Пэн». 2-я серия. 12.30. Передача-призеры IV Международного фестиваля телепрограмм для детей и юношества. 13.25. Брейнинг. 14.25. Предприниматель. 15.15. Новые имена. 16.15. Премьера худ. фильма «Кешка и бизнес». 16.30. Азбука собственности. 16.40. ... До 16 и старше. В перерыве — Новости. 17.50. Документы и судьбы. 17.55. Погода. 18.00. «Просто Мария». 18.45. Кинопанорама. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.45. Лотто «Миллион». 20.55. Созвездие добра. 21.00. Рождество Христово. Трансляция из Богоявленского кафедрального собора г. Москвы.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.20. Требуется... Требуется... Требуется... 7.30. Время деловых людей. 8.00. Поехали. 8.10. Зал ожидания. 9.00. Мульти-пульти. 9.20. «К-2» представляет: «Зна наших». 10.15. Праздник рождения. 11.00. Худ. телефильм. «Санта-Барбара». 26-я и 26-я серии. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Премьера худ. телефильма «Бросок, еще бросок» (Канада). 11-я серия. 14.25. РТВ-избранное. 15.20. Телегазета. 15.25. Там-там новости. 15.40. Студия «Рост». 16.10. Новая линия. «Глядя из Нижнего». 16.55. Музыка крупным планом. 17.25. Я — лидер. 17.45. Премьера док. фильма «Восхождение». 18.40. Никто не забыт. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. «Санта-Барбара». 26-я серия. 20.15. Театральный развезд. 22.10. Ответное мое. 22.20. Спортивная карусель. 22.25. Неопалимая купина. 22.50. Романы П. И. Чайковского. 23.20. Рождественская ночь «Кинотавр».

ПОЛЬША-I
13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Для молодежи. 14.30. Образовательное телевидение. 14.35. Вселенная нашего тела. 15.30. Радость жизни. 15.35. Животные мира. 16.05. Через моря и льды. 16.30. Мы взрослые. 16.55. Программа на вечер. 17.05. Для молодежи. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Спортивная студия. Турнир четырех трамплинов. 19.05. Развлекательная программа. 20.00. Музыкальная программа. 20.10. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.00. Правительственный журнал. 21.00. «Полицейские из Майяи». Сериал пр-ва США. 22.15. Только в первой программе. 23.05. Сатирическая программа. 23.25. Пегас. 00.00. Хозяйственные новости. 00.20. Горячая линия. 00.30. Музыкальная программа. 00.35. С колодами у черной мадонны. 01.00. Документальный фильм о Б. Клинтоне. 01.50. Это люблю.

ПОЛЬША-II
8.30. Панорама. 8.35. Развлекательная программа. 9.05. Местная программа. 9.35. Мульти-серия. 10.00. Трансляция заседаний сейма. 16.30. Приветствие. 16.35. Мульти-серия. 17.00. Панорама. 17.05. Спортивная студия. 17.35. Мой маленький мир. 17.55. Бетлейская звезда. 18.30. «Покорения». Сериал пр-ва США. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. Документальный фильм. 21.00. Концерт. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.40. История об истории. 23.00. «Фриско кид». Фильм пр-ва США. 01.00. Панорама. 01.05. Мой бетлейм.

7, ПЯТНИЦА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.35. 21.35. Пад купалам сусвету. 8.45. Надвор'е. 8.55. 21.45. Пяць хвілін на жарты. 9.00. 21.50. «Ніхто, акрамя цябе». Тэлесерыял. 9.45. Сустрача з хлебобаромі калгаса імя Кірава Драгічынскага раёна. 10.10. Фільм-маналог. 11.00. 14.20. 18.00. Студыя «Тэлебрытан». 11.55. Джэм-сейн. 13.20. Існасць. 15.35. ПІК прадстаўляе: навагодні вінегрэт. 16.25. Прэм'ера дак. фільма Беларускага тэлебачання «Уладзіслаў». 16.55. Запрашаем на вачоркі. 19.15. Падарункі — дзецім. 20.30. Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 22.35. Калядны бал у Бярозе.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
7.30. 20.00. Новости. 7.50. Утренняя гимнастика. 8.00. 9.05. 11.45. Мультифильм. 8.25. Веселые нищие. 10.25. Веди. 11.05. В мире животных. 12.00. Вручение премии «Триумф» лауреатам 1993 года. 12.40. Брейнг ринг. 13.10. Встречи для вас. Митрополит Смоленский и Калининградский Кирилл. 15.00. Новости (с сурдопереводом). 14.25. «Что означают ваши имена». Познавательная развлекательная программа. 15.40. Рождественская звезда. 16.10. «Операция «Ы» и другие приключения Шурика». 18.05. Америка с М. Таратуты. 18.35. Поле чудес. 19.30. Созвездие добра. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.45. Премьера худ. фильма «Таин Пикс». 20-я серия (США). 21.40. Человек недели. 21.55. 23.40. Грэмм-93. В перерыве — Авторалли Париж — Даккар — Париж и Новости. 22.20. Анишлаг! Анишлаг!

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.25. «Рождество Христово». Док. фильм. 7.55. Играл в сказку. 8.15. Видеоопыт. Анна Ахматова. 8.30. «Безумная Люри». Художественный фильм. 1-я и 2-я серии. 10.30. Студия «Рост». 11.00. Музыкальный класс. 11.15. Премьера телеэкрана. «Мальчишки». 12.40. Крестьянский вопрос. 13.20. Премьера худ. телефильма «Бросок, еще бросок» (Канада). 12-я серия. 14.10. Мульти-пульти. 14.20. Премьеры в Маринском. Опера

«Садко». 14.50. Дисней по пятницам. 17.45. «С Рождеством!». Музыкально-развлекательная программа. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Киномарафон. «Бал». 21.40. «А вот и я». Видеосериал А. Суриковой. 22.20. Автомиг. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Вечерний салон. 00.05. Снежное шоу. 00.30. Клуб «Желтая подводная лодка».

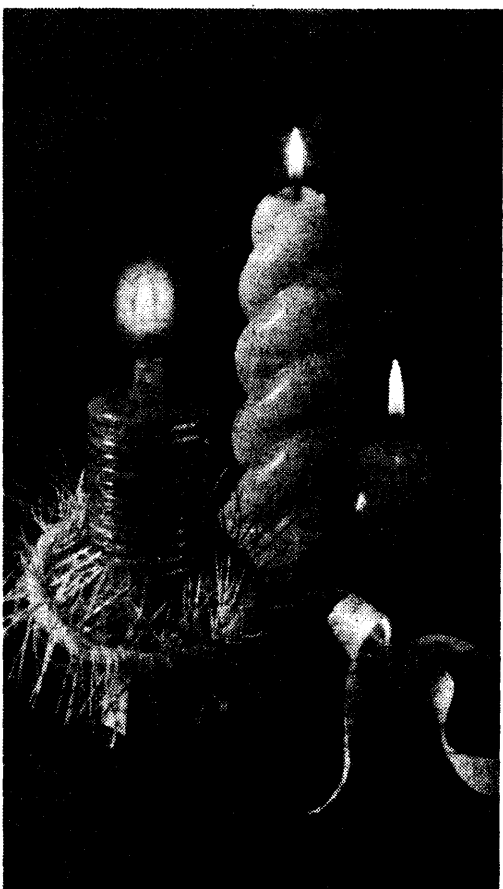
ПОЛЬША-I
7.00. Кофе или чай? 10.00. Новости. 10.10. Программа дня. 10.15. Мама и я. 10.25. Дошкольники дома. 11.05. «Проповедник из Турс». Фильм пр-ва Франции. 12.40. Музыкальная программа. 12.45. Мои все матери. 13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Программа для детей. 14.30. Английский язык. 14.45. В гостях французское телевидение. 16.55. Программа на вечер. 17.05. Программа для детей. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Автономия. 18.40. Сатирическая программа. 19.00. Свидание «Втемную». 19.45. Сатирическая программа. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.15. «Звезда» — настая «Кид». Фильм пр-ва США. 22.10. Всегда вечером. 00.00. Новости. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.30. Повесть о саксонисте.

ПОЛЬША-II
8.30. Панорама. 8.35. Развлекательная программа. 9.10. Местная программа. 9.35. «Батмэн». Мульти-серия. 10.00. Трансляция заседаний Сейма. 16.30. Приветствие. 16.35. «Батмэн». Мульти-серия. 17.00. Панорама. 17.05. Программа для молодежи. 17.30. «Пылающие сердца». Сериал пр-ва Франции. 18.20. Грусть и мечты. 18.45. Тележурнал. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 22.00. Панорама. 22.30. Спортивная программа. 22.40. Тележурнал. 23.05. «Остановка Аляска». Сериал пр-ва США. 23.50. Телегетер. «Гидра, которая может поглотить». 01.25. Панорама. 01.30. Концерт. 02.15. «Пылающие сердца». Сериал пр-ва Франции.

8, СУББОТА

АПОШНЯЯ СТАРОНКА

У гонар Адама Міцкевіча

Літаратурна-краязнаўчая канфэрэнцыя да 195-годдзя з дня нараджэння Адама Міцкевіча адбылася ў мінулы чацьвер у Горадні. У ёй бралі ўдзел: гарадзенская краязнаўчая асацыяцыя, Беларускі фонд імя А. Міцкевіча, кафедра польскай філялогіі і культуры Гарадзенскага дзяржаўнага ўніверсітэта імя Я. Купалы, гарадзенскае аддзяленне Саюза палякаў у Беларусі.

Канфэрэнцыя складалася з двух частак: навуковай і культурнай. У бібліятэцы факультэта беларускай філялогіі і культуры навукоўцы прачыталі даклады аб жыцці і творчасці А. Міцкевіча, а ў Новым замку быў арганізаваны літаратурны куток, дзе можна было азнаёміцца з творамі пісьмёніка; гучалі вершы і песні ў выкананні студэнтаў вучылішча Мастацтваў. Актыўны ўдзел у вечарыне бралі навушчы нядзельнага польскага ліцэя і студэнты факультэта польскай філялогіі і культуры Гарадзенскага дзяржаўнага ўніверсітэта.

А. МАРЦУЛЬ.

Дэбюты маладой Беларускай музыкі

Урэшце рэшт і на Беларусі з'явілася магчымасць маладым творцам паказаць сябе патрабавальнаму тэлеглядачу.

Праграма «Дэбюты» стварае цікавыя варункі ўбачыць будучыню беларускай музыкі. У першай перадачы найбольш цікавай падалася творчасць Зміцера Ёўтуховіча, Алены Шушкевіч, Алега Хадоска. Трэба зазначыць, што ўсе трое аддаюць болей увагі мэлэдыі, хоць кожны мае сваю адметную рысу.

Песні Ёўтуховіча для дзяцей напеўныя, простыя. Дарэчы, прастата ў іх небяспечна суседнічае з банальнасцю.

Мэлядызм балету «Залаты ключык» Хадоскі ў выснове сваёй сэнты-

ментальны.

У сваіх творах гэтыя кампазітары пакулі што не краючы складаных праблем сучаснасці, пакулі яны аддаюць перавагу лёгкаму жанру. Пры гэтым у іх няма яўнай ці скрытай перагучнасці з народнай песняй. Усе творцы знаходзяцца пад уплывам надзённага «шлягера», які прынясе хуткую вядомасць. Магчыма, з часам у маладых гэтае захопленне знікне і з'явіцца прага тварыць адмысловую, збудаваную на нацыянальных традыцыях музыку, а пакуль што пачаткоўцы ў пошуках свайго стылю ахвотна знаёмяцца з музычным мастацтвам народаў сьвету.

В. РАДЫЕНАУ,

выкладчык Лідскага музыч. вучылішча.

«Зямля пад белымі крыламі»

У рамках міжнароднага года сям і з 15 студзеня па верасень будучага года будзе праводзіцца завочны рэспубліканскі конкурс «Зямля пад белымі крыламі». Арганізуюць яго Гарадзенскі вабласны і гарадскі аддзелы народнай асветы, саюз прафесійна-маладзёвага Беларускага МП «Горадня-К». Мэты конкурсу — аб'яднаць кожную сям і праз асэнсаванне непарыўнасці пакаленняў і пачуццё годнасці за сваіх продкаў, адраджэнне гістарычнай памяці беларускага народу і страчаных народных беларускіх песень і традыцый.

Удзельнічаць у конкурсе могуць асобы ад 10 да 20 гадоў па трох узроставак груп.

Конкурс складаецца з двух раздзелаў: літаратурна-гістарычнага і музычнага. Удзельнік мае магчымасць даслаць свае творы па двух раздзелах конкурсу адначасова.

Для ўдзела ў літаратурна-гістарычным ўдзельнік павінен падаць: гістарычную даведку пра сям і, у якой былі б звесткі аб продках (ня менш за тры пакаленні), іхнія імёны, прафесіі, месца жыхарства, падзеі і звычаі, звязаныя з імі, гэнэалагічнае дрэва сям і ці гістарычныя матэрыялы пра родную вёску, горад, вуліцу, школу. Гістарычны літаратурны твор (аповяданне, навука, балада і іншыя) павінен быць заснаваны на рэальных падзеях з жыцця сваіх продкаў і іх даслаць. Дзеля гэтага трэба выкарыстоўваць звесткі, прыведзеныя ў гістарычнай даведцы, старыя фотакарткі, лісты, іншыя сямейныя дакументы і рэліквіі. Колькасць твораў і аб'ём даслаемых па гэтай раздзелу рукапісаў адным аўтарам не абмяжоўваюцца. Яны могуць быць напісаныя як на беларускай, так і на яго роднай мове.

Удзельнік музычнага раздзелу конкурсу павінен напісаць свае мелодыі на словы пяці беларускіх народных песень, мелодыі якіх страчаны і нам ужо не вядомыя і таксама прадставіць не больш двух сваіх вакальных твораў, на падставе прыведзеных вышэй ўласных мелодый (песні, вакальныя ансамблі, хоры і г. д.). Аб'ём іх не абмежаваны. Пажадана ўлічваць асаблівасці рэгіёну Беларусі, адкуль бярэ пачатак гэтых песень.

Журы конкурсу, у якое ўваходзяць гісторыкі, літаратурнаўцы, пісьмёнікі, кампазітары, пэдагогі, да 15 жніўня будучага года вызначаць пераможцаў па кожнаму раздзелу конкурсу і кожнай узроставай групе, ацэньваючы гістарычныя, літаратурныя і музычныя якасці твораў.

Пераможцы на заключным канцэрце ў канцы жніўня ў горадзе Горадня (дакладная дата будзе паведамлена ім дадаткова) атрымаюць дыплёмы, граматы, каштоўныя падарункі, пучэўкі. А лепшыя творы з фотаздымкамі аўтараў будучы года выданыя асобнай кніжкай і надрукаваныя ў пэрыядычным друку рэспублікі.

Свае творы і заяўку для ўдзелу ў конкурсе «Зямля пад белымі крыламі» неабходна даслаць да 1 мая 1994 года па адрасу: 230027, г. Горадня, вул. Гоголя, 45.

У заяўцы трэба ўказаць: прозвішча, імя, імя па бацьку, дату і год нараджэння ўдзельніка конкурсу, яго хатні адрас і тэлефон, раздзел конкурсу, у якім будзе прымаць удзел.

Па чытаньнях, звязаных з удзелам у конкурсе, звяртацца па наступных тэлефонах у г. Горадня: 45-48-62, 45-52-17.

Гарадзенская вабласная Рада БНФ заклікае

У гэты складаны і цяжкі для нашай Бацькаўшчыны, Беларусі час, калі ўладныя намірэнні структуры распадаюцца і распаўсюджваюцца на наш народ, выступаем супраць беларускай незалежнасці, новай культуры, усім, каму не абыходзіць лёс нашай дзяржавы, трэба аб'яднацца ў шырокім фронце, пад

штандар Беларускага Народнага Фронта «Адраджэнне», уступаць у БНФ!

Пішыце на адрас: 230025, г. Горадня, а/с 139. Тэлефануйце штодзень з 9.00 да 17.00 па тэлефоне 45-29-96.

Старшыня выбарчай Рады БНФ «Адраджэнне»

спадар М. БАУСЮК.

Крымінальная хроніка

Далёка не хрысціянскі настрой авалодае душами некаторых работ Божых напярэдадні Калядаў. Што гэта, барацьба сілаў Святла і Цемры, выснароднасці і нізасці!

Вечарам напярэдадні Дня Божага нараджэння ў дом айца Голдаўскай царквы Лідскага раёна зайшлі двое ў чорных масках. Адна са злачынцаў накіраваў на гаспадару газавы пісталет і скамандаваў: «Стаяць!». Але святар аказаўся не базаліўцам і ўступіў у схватку з нападаўшымі: спачатку выбіў нагою пісталет, потым сарваў маску ў аднаго са злачынцаў і сам перайшоў у наступленне. Не чакаючы такога спрыту ад «кавары», яны выбеглі з хаты, селі ў «Жыгулі» і ўцяклі, пакінуўшы на месцы здарэння два мякі, маскі і патроны ад газавога пісталета.

Відэа, айначым рэжырам стала няўтульна ў Польшчы, дзе ў апошні час на іх пачалі актыўна насядаць масавыя паліцыя, і яны пачалі з'яўляцца месца «працы».

У наладную ноч шасціра «ракетчыкаў» на двух аўтамабілях на машынах Брузгі — Горадні прыціснулі да краю дарогі «Аўдзі», якім кіраваў жыхар Нямеччыны і, пагражаючы яму пісталетам, «пазычылі» у яго легкавік разам з рэчамі.

На платнай стаянцы № 2 у Сморгоні па вул. Я. Коласа гонікі звязалі невяржозага вартуніка, зачынілі яго ў будыні і вывелі «са стайкі» «Форда», які належыў мясцоваму прадпрыемству.

А вось сям'я маладых хлопцаў з Наваградскага раёна (чацьвёра ідзю не працуюць)

збіраліся адзначыць Каляды са сьвежанінаю. З гэтай нагоды ўсе разам і накіраваліся на «Жыгулі» да фармы, што ў роднай вёсцы Аркавічы. Так і паклалі вока на 60-кілаграмую сьвініню, якая апынулася ў багнініку.

З скрадзенай маладой сям'яй накіравалася да знаходжання непаладзенага лесу, дзе, відаць, плянаваў адкалядаваць. Але на шляху злодзеяў нечакана паўстаў мясцовы ўчастковы з «Макара-вым», і толькі шэсць стрэлаў угору спынілі перагруканы легкавік. Неспадзяванка выйшла: замест святочных шашлыкоў трое з кампаніі ўжо лерайшы на казённую ежу.

Аб тым, што злачынцы маладзёе, сьведчыць паведамленне з Кастрычніцкага раёна вабласнога цэнтру. Днямі супрацоўнікамі аддзела за вымагальніцтва ў свайго ровесніка 30 тысяч «зайцоў» затрыманы 13-гадовы падлетак, які ідзю не вучыўся, але рана пачаў асвойваць другое рамяство.

Раніца 26 снежня каля прыватных гаражоў на зав. Перомі з прыкметамі жудаснага згвалтавання знайдзена ў непрытомным стане аголена 33-гадовая жанчына, якая праз дзвярэ гадзіны памерла ў балыніцы.

Пасля таго, як двое маладых хлопцаў 20 снежня добраахвотна здалі ў Ленінскі РАУС 8 гранат з запаламі і тысячы патронаў, праз чатыры дні гэтую ж працэдур паўтарыў 25-гадовы жыхар Мастоўскага раёна, які напярэдадні Святлага Дня здаў у гэты ж райаддзел гранату з запалам.

Хто наступны?

Г. СЫСОЯ.

Алена Пілічава адкрывае першую ў Горадні карцінную галерэю

25 снежня на каталіцкіх калядах адкрылася першая ў горадзе карцінная галерэя. Яна месціцца ў былой краме «У майстра» і належыць Алене Пілічавай, якая выкупіла былую краму ў прыватную ўласнасць.

Як зазначыў падчас урачыстасці віцэ-мэр Горадні А. Мілінкевіч, — сімвалічна, што першая прыватная крама ў нашым горадзе была не з гарэлкай ці адзеньнем, а з творами мастацтва, і зараз ператварылася ў галерэю. Некалі — узгадаў віцэ-мэр — у першых пасляваенных крамах у Варшаве прадавалі кветкі, і палякі зараз ганарача гэтым. А яшчэ А. Мілінкевіч успомніў, што доўгі час ў гэтым самым будынку мясцілася крама «Плакаты», праз якую ідэалагізавалі нашыя галовы.

Сыціла гаспадыня галерэі вельмі хвалялася ў гэты дзень, дзякавала ўсім, хто ёй дапамагаў, хто прыйшоў на адкрыццё, і перапрашала за тое, што на ўсё належна падрыхтавана. Напэўна, засмучалася незатынкаванай столі, але, як сказаў госьць з Гішпаніі, — ня гэта галоўнае, а тое, што мастацтва знайшло тут месца і абавязкова будзе ўздзейнічаць на гараджан.

Першым мастаком, які выстаўіўся ў Гарадзенскай карціннай галерэі, стаў Уладзімір Вішнеўскі з Менску. А. Пілічава зазначыла, што невы-

падкова запрасіла сюды вядомага беларускага мастака, паколькі даўно знаёмая з яго творчасцю і вельмі ёй захапляецца.

На працягу цэлага вечара ў зале можна было паслухаць музыку французскіх кампазітараў эпохі Адраджэння і паглядзець балет «Мадэрн». Гэта было вельмі дарэчы. А яшчэ праводзіўся розыгрыш дабрачыннай бязпрограшнай латарэі.

На ўрачыстасці карцін, здаецца, ніхто не купіў, але яны будуць знаходзіцца ў Гарадзенскай галерэі яшчэ цэлы месяц.

Прызнаюся — як ніколі, па-добраму, я парадаваўся за гаспадыню галерэі, за тое, што ёй удалося зрабіць для нашага горада (дарэчы, сама яна родам нават не з Беларусі) і па-добраму ёй пазайздросціць. Толькі адна думка яшчэ доўга не давала пакою: як жа гэта ў нашым прыгожым, вядомым, старажытным горадзе дагэтуль ніхто не збудоваў і не адкрыў дзяржаўнай карціннай галерэі. Нашыя заеўшыся чыноўнікі заўсёды ад'ядалі і працягваюць ад'ядаць свае трыбухі, будуюць уласныя палацы за дзяржаўны кошт, а пра народ, пра горад, пра культуру наўрад ці калі і думалі.

Добра, што ў Горадню некалі трапіла Алена Пілічава.

(Ір).

Выстава выкладчыкаў

Першая сумесная выстава карцін і габленаў выкладчыкаў школы Мастацтваў адкрылася ў Горадні. Зала па вуліцы Ажэшкі ў гэты дзень была, як ніколі, перапоўнена.

Старшыня Саюза мастакоў Гарадзенскай вобласці М. Лук'янаў назваў выставу справядчай і зазначыў, што яна падводзіць вынікі ўжо мінулага года. Павіншаваў мастакоў і гасцей з наступаючымі святамі і выказаў надзею, што ў будучым годзе выкладчыкі школы Мастацтваў наладзяць сумесную выставу разам са сваімі вучнямі, якіх зараз налічваецца каля двухсот чалавек.

Выстава будзе працаваць да 12 студзеня.

(ав).

«ПАГОНЯ»

РЕДАКЦИОННАЯ КАЛЕГИЯ

Заснавальнік: культурна-асветніцкі фонд «Бацькаўшчына»

Адрас рэдакцыі: 230023, г. Горадня, вул. Дамініканская, 1.
Тэлефоны: 45-29-96, 45-41-83.
Газета выдаецца штодзень па пятніцах.
Індэкс 63124. Ліцэнзія № 465.
Фотанабор, афсэты друк.
Гарадзенская вабласная ўзбуйненая друкарня: 230003, г. Горадня, вул. Паліграфістаў, 4.

Падпісана да друку 30.12.93 г.

Зак. 5701

Тыр. 3952 экз.